

நூ ரு சி ரி ய ம்

(முதல் பகுதி)

பெருஞ்சித்திரனார்

நூருசிரியம்

(முதல் பகுதி)

(முதல் 10 பாட்டுகள்)

A handwritten signature in Tamil script, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right. Below the signature, the word 'பாரி' (Pari) is written in a simpler, blocky Tamil font.

பெருஞ்சித்திரனார்

நாடுசீரியம்

(முதல் பகுதி)

(முதல் 10 பாட்டுகள்)

முதற்பதிப்பு: 1000 படிக்கள்.

தி.பி. 2010, விடை 24 (7—6—76)

விலை இரண்டரை உருபா

(இந்நூலையோ, நாற்பகுதியையோ
எவ்வகையானும் பயன்படுத்திக்கொள்க.
ஆசிரியர் ஒப்புதல் பெறுக).

தென்மொழி மின் அச்சகம்,
சென்னை-5.

‘நூருசிரியம்’ எனும் இந்நூல் நூறு ஆசிரியப் பாக்களைக் கொண்டது. ஆசிரியப்பாக்கள் அகவற்பாக்கள். ஆசிரியம் என்பது யாப்பையும் அகவல் என்பது ஓசையையும் குறிக்கும். ஓசையால் பெயர் பெறுவது ஆசிரியம் ஒன்றே. ‘சீர்சால் அகவல்’ எனும் சிறப்புறப் பேசப் பெறுவதிப் பா வகை. இப் பாவகை ‘ஆசிரியம்’ எனப்படுவதால் இதன் தலைமை நிலை விளங்கும். பழஞ்செய்யுட்களுள் இதுவே பெரும்பான்மையாக நிற்கும் பா வகையாம். எளியார்க்கு எளியதும் வலியார்க்கு வலியதுமான இப் பா வகை, தமிழ் யாப்பு முறையில் முதல் தோற்றமாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் கருதற்பாலது.

இதன் பெரும்பாலான பாக்கள், ‘தென்மொழி’ முதன் முதல் தொடங்கப் பெற்று, இடைநின்ற ஓராண்டுக் காலத்து (5—9—61 தொடங்கி 21—11—62 முடிய) எழுதப்பெற்றன. (பிற, சில ஆங்காங்கே காலங்கருதி எழுதப்பெற்று, இதனுள் சேர்க்கப் பெற்றன.) கிடைத்த ஓய்வு வீணே கழிய ஒருப் படாத என் உணர்வுள்ளம் இந்நூலின்கண் நின்று தினைத்தது என்று கூறின் மிகையாகாது.

பாகுபாடின்றி அவ்வக்கால் எழுந்த உணர்வுகளை யெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி எழுதப் பெற்றது இந்நூல். உண்மையும் தண்மையும் வாய்ந்த கருத்துகளை யாவரும் அறிதற் பொருட்டு இந்த யாப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். பாத்தனைகளால் பெரிதும் கட்டப்பெறாமல் சிறுசிறு சீர்களால் தொடுக்கப் பெற்ற பாவடிகள் நிரம்பிய வாகலின், இப் பாக்கள் அருமுயற்சியின்றி ஐந்தாறு முறை படித்த அளவி லேயே மனத்தகப்படுக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. இவற்றின் பிற சிறப்புகள் படிப்பாரின் உணர்வுக்கும் அறிவுக்கும் கண்ணோட்டத்திற்கும் உரைகற்களாக நிறுத்தப்பட்டன.

இதிலுள்ள நூறு பாக்களும் வேறு வேறு கருத்துகள் பற்றியியங்குவன. பாடல்கள் அகம், புறம் என்னும் இரு திணைகளாகவும், பல்வேறு துறைகளாகவும் பகுக்கப் பெற்

றுள்ளன. காலம் ஒட்டிச், சில புதுமுறைக் கருத்துகளும் இதில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

பாடல்களுக்குப் பொழிப்பும் விரிப்பும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. தமிழ் நலம் நாடுவோர்க்கும், இலக்கிய நயந் துய்ப் பார்க்கும் அவை பெரிதும் துணையாகவிருக்கும். புரையும் கறையும் நிறைந்த போலி இலக்கியப் படைப்பு மிகுந்த இக் காலத்து, நிறையும் விரையும் கலந்த இத்தகைய நூற்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒளியும் வழியும் காட்டுவன என்பதைப் படிப்பார் தெள்ளிதின் உணர்வர்.

நூருசிரியம்—பு தல் பகுதி எனும் இந்நூல், முதற்பத்துப் பாட்டுகளையும் உரைகளையுமே கொண்டது.

இது, நெடுநானையத் தென் மொழி அன்பரும், சிறந்த தனித்தமிழ்ப் பற்றாளரும், புலவரும் ஆகிய, வண்ணங்குண்டு, திரு. சிவசிணமுகம்—செல்வி கலாவதி ஆகியோர் திருமண விழாவில் வெளியிடப் பெறுகிறது. தம் திருமண மங்கல விழாவின் அன்புப் பரிசாக இதனை அச்சிட்டு வழங்குவித்த மணமகன் புலவர். திரு. சிவசணமுகம் அவர்களுக்கும், அவர்களின் தமிழ் விழைவிற்கிசைந்த அவர் தந்தையார் திரு. அ. மு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கும், என் நெஞ்சு நிறைந்த நன்றியும் வாழ்த்துகளும் என்றும், உரியவாகுக.

விரைவில் இதன் அடுத்த பகுதிகளும் வெளிவரும்.

தி.பி. 2010, விடை, 24.
(7—6—79), சென்னை-5.

அன்புநிறை,
பெருஞ்சித்திரன்.

நூருசிரியம்

(முதல் பகுதி)

பாடல் 1

ஒன்றிறை; உலகம் உண்டதன் வழியே.
நன்றிதன் வாழ்க்கை; நாமதன் மக்கள்.
காட்சியுங் கேள்வியுங் கருதலும் புரிதலும்
ஆட்சியுட் பட்ட அளவி னானே!
மீட்சியின் ரொழுகி யவைதிறங் கடவார் 5
மாட்சிமைப் பட்ட பொருளறி யாரே!
மன்னி யுலகெலா மலர்த்தவிப் பாளை
முன்னி யுணர்ந்த வுணர்வினார்க் கல்லதை
வகுத்த அறிவொடும் வழக்கொடுங் கூடிப்
பகுத்தாய் வார்க்குத் தொகுத்தவை விளங்கா. 10
உள்ளதன் நாளே, உன்னி யுணர்மின்!
தெள்ள வுணர்ந்தவன் தேர்ந்து தெளிமின்!
கொள்ளுமின் ஆங்கவன் கொடையே; கொண்டு
கொடுமின் அவன்றன் குற்றுகிர்க் கெல்லாம்;
எள்ளுமின் உள்ளம் இகழ்வன; இகந்து 15
தள்ளுமின்; தள்ளித் தனித்தவன் திறலொடு
பொருந்துமின்; வாழ்க்கை பொன்று தாரே!

பாட்டு 1.

.பொழிப்பு: ஒன்றே இறை; இவ்வுருள் நிலம் அதன்வழி உண்டாமாறு நின்று இயல்வது. வாழ்நிலை உயிர்கள் யாவினுக்கும் அஃது ஒட்டி நின்று இயங்குநிலை நன்று. அத்தகை வாணிலை உயிர்களுள், பொறியும் புலனும் ஆகிய ஐயறிவால் நிறையப்பெற்று மெய்யறிவால் விளங்கப்பெற்ற நாமாகிய மேனிலை உயிர்கள் அதன் தலைப்பிறவிகள். அவற்றிற்குக்

காணுதலாகிய காட்சியும், கேட்டலாகிய கேள்வியும் இவ் விரண்டின் வழி விரியப்பெற்று இவ்வியக்கத்திற்குக் கருவாகிய கருத்தும், அதன் வழித்தோன்றி அவைவழிப் படுக்கும் வினைகளும், ஓர் எல்லையுட்பட்ட ஆளுகைக்குரிய. அவ்வெல்லை யாவற்றினுக்கும் பொதுவினது.

அப்பொதுவினதாகிய எல்லைக்கண் நின்று இயங்கும் இயக்கத்து மீளாது நின்று ஒழுகி, அவ்வளவும், ஆட்சியும், வினையும், கருத்தும் கேள்வியும் காட்சியும் மக்களும் இயக்கமும் உண்மையும் உலகும் ஆகிய நிலைகளுள் ஒன்று நிலைகடந்து பிறிதுநிலை காணும் பெற்றியோர் அன்றிப் பிறர், பெருநிலைப்பட்ட ஒன்றாகிய உயிர்ப்பொருளை அறியமாட்டுவ ரல்லர். நிலைபெற்று நாம் இயங்கும் இவ்வுருள்நிலம்போன்ற எல்லாவற்றையும் மலர்த்தி அவிக்கும் தன்மையின் ஆகிய அம்மெய்ப்பொருளை நோக்கி உள்நின்ற வல்லுணர்வு அத்தகையினார்க்கன்றி, அவ்வெல்லைக்குள்ளும் வரையறைப்பட்ட ஐயறிவொடும், அவை அடித்தாய உலகின் புறத்து நிலையொடும், அத்தகையராகிய பிறரொடும் ஒன்று இருந்து, வேதியியல் விளங்கியல் முதலிய பொருள் பாகுபாட்டையும், உடலியல், உயிரியல் முதலிய மெய்ப்பாகுபாட்டையும், உளவியல், அளவியல் முதலிய உயிர்ப்பாகுபாட்டையும், மண்ணியல் விண்ணியல் முதலிய புடவிப் பாகுபாட்டையும், இணைப்பின் நீக்கித் தனித்தனி ஆய்ந்து பார்ப்பார்க்கு, அவை முற்றும் ஒன்றுபட்டு, அவ்வொன்றுபட்ட வழி, ஒரு புதுநிலை தோன்றி வெளிப்படுமாறு தொகுப்பாகநிற்கும் அவையும் அதுவும் விளக்க முறத் தோன்றாவாம்.

இவை இங்ஙனமாக, இவ்வுலகத்தலைநிலை உயிர்களாகிய நீவிர் நுங்கட்கு எல்லைத்தாய நானைக்குள்ளேயே நும்நிலை ஊன்றி நல்லுணர்வில் நும்மைப் பொருத்துவீராக! அது வழித் தெளிவின் உணர்ந்து அம்மெய்ப்பொருள் நிலையினை இறுதி

எனத்தேர்ந்து மயக்க மறுவீராக! நுமக்கு இவ்வுலகின்கண் வந்து வாய்த்தவெல்லாம் அப்பொருள் நுமக்கு இரவாமலே கொடுத்த ஈகை எனக் கருதுவீராக; ஆங்குப்பெற்ற அவ்வீகப் பொருளை நும் ஆட்சிக்குட்பட்டவாகிய குறுகிய காட்சியும் உயிரும் மெய்யும் பொருந்திய உயிர்க்கெல்லாம் நீவிரும் இரவாமுன் ஈகுவீராக! ஒருவழிப்படாநிலையில் நும்வழித் தாகி, ஒருவழிப்பட்ட நிலையில் அம்மெய்ப்பொருள் வழி நிற்கும், நும் உயிர் மெய்யுட் பொருந்தியதாகிய உள்ளம் ஒதுக்குவற்றைப் பற்றுக்கோடாது இகழ்ந்து, தொடர்பற நுமக்குத் தொடர்பேற்படாதவழி புறத்தே தவிர்ப்பீராக; தவிர்த்தநிலையில் தொடர்பற்று நும்போலவே முழு ஆற்ற லொடு முன்னமே நிற்கும் அம் மெய்ப்பொருளோடு நீவிரும் நும்மைப் பொருத்திக் கொள்வீராக; இவ்வுலகம் போலும் ஒன்றின் சுழற்சி யியக்கத்துட்பட்டு உயிர் தோய்ந்துபோகாத நல்லறிவினோரே!

விரிப்பு: 'ஒன்றே' என்றதால் முதலும் முடிவும் அற்றது; தலையாயது; இரண்டு மூன்று என்ற எண்ணுப் பொருளற்றது, தனிநிலையானது; ஒன்றின் விரிவே பலவும் என்றாகி, பலவின் முடிவே ஒன்று என்றாகும் சுழற்சியின் இயல்வது என்க. இஃது இன்மைக் கொள்கையையும் பன்மைக் கொள்கையையும் மறுத்தது.

'இறை' என்றது 'இறுத்த நிலையது' எனற்கு. இறுத்த நிலை இறுதிநிலை. இறு ஐ. முடிவும் தலைமையும் வாய்ந்தது. தலைமை முதல்நிலை. ஒன்று காரண நிலை; இறை கருமநிலை.

'உலகம்' உருள் நிலை கொண்ட ஓர் அகம்; உல—அகம். அகம் அகப்படுத்தி நிற்பது. உலத்தல்-சுழற்சியுடைமை. உருளல் தன்மை.

'உண்டு' இல்லையென்பார்க்கு மறுப்பு, தேற்றம்; கருது பொருளாகிய ஒன்றுக்குக் காட்சிப் பொருளாய் நின்று 'உலகம் உண்டு' என்று காட்டியது,

‘அதன் வழி’ என்றது அவ்வொன்று வழியாய் நின்றலை. நிலையும் இயக்கமும் அதன் வழியாய் என்றவாறு.

‘நன்று’—தொடக்கமும் முடிவும் நன்மைக்கென்றவாறு. என்னை? துன்புந் துயரும் நன்மைக்கோ என்பார்க்கு, துன்புந் துயரும் அதன் வழித்தாய அல்ல என்றும், உயிர் போங்கு நிலையின் ஏற்றத்தும் இறக்கத்தும் நின்றும் சுழன்றும் செல்லல், தோற்றமே என்க. துன்பும் துயரும் மனக் கோட்டமே! துன்பம் சூழலால் வந்துற்ற தாக்கு நிலை; துயர் உயிர்ச் சூழற்கு உட்பட்ட தாங்குநிலை. துன்பு புறப்பாடு. துயர் அகப் பாடு. இவ்விரண்டும் கோட்ட நிலையால் உயிர்க்கு அசைவு நிலை தரினும், அவ் வசைவு நிலையும் முடிவுகருதி இன்பமே ஆகும்! என்னை? துன்பம் உயிர் தன்னை உணரு நிலை; இன்பம் உயிர் தன்னை மறக்கு நிலை! இவையே உயிர் வயங்கு நிலையும் உயிர் மயங்கு நிலையுமாம்.

‘இதன் வாழ்க்கை’—அதன் வழித்தாய வாழ்க்கை ஒன்று வழி உலகும், உலகு வழி வாழ்வும் அமைவதாம் என்க.

‘நாம்’—அறிந்து உணரத்தக்கவராகிய நம்மை உட்படுத்தியது.

‘அதன் மக்கள்’—அவ்வொன்றின் வழித்தாய மேனிலை உயிர்கள்.

‘காட்சியும் கேள்வியும் கருதலும் புரிதலும்’—உயிர்த்த தோற்றத்து முதல் விளக்கம் காட்சியறிவே! என்னை? உயிர்த்த உயிர், காட்சியின் பாற்பட்டே அறிவை வழிப்படுத்தும். கண்ணிற்பட்ட காட்சி அவ்வுயிர்க்கு அறிவின் முதல் படிவு. அதன் பின் கேள்விவழிச் செயல்படுகின்றது. இவ்விருவழி யறிவும் விரிந்த பின்னரே மகவு கருதுதல் செய்யும். கருது தலின் விளைவாய்ப் பிறந்த கருத்து வெளிப்படுதலே மொழி. ஈண்டு மொழியைக் குறிக்காதது அதன் அடிநிலையாகிய கருதுதல் குறித்தமையால்—என்க. ‘புரி த ல்’ காட்சிக்கும்

கேள்விக்கும் கருத்துக்கும் உடலுறுப்புக்களைப் பயன்படுத்தல். உயிரின் மெய்யியக்கம் முன் மூவகை அறிவின் பின்னரே தோன்றுகின்றது. அதுவரை மகவு இயங்கும் இயக்கம் மெய் உயிரை இயக்கும் இயக்கம். என்னை? மெய்ப்பசி தோற்றத்து மகவு அழுங்கலும், மெய்ப்பசி யடக்கத்து மகவு நகை விளங்கலும் உயிரையியக்கிய மெய்யியக்கம் என்க.

‘ஆட்சியுட்பட்ட அளவினானே’—ஆட்சி ஆளுகை; ஆட்சி யுட்பட்டது-ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. அளவினானே-அள வினால் தோன்றுவது. முற்கூறப்பட்ட செயல்கள் யாவும் உயிர்கட்கு இயற்கையாந் தன்மையினால் வரையறுக்கப்பட்ட அளவினது. என்னை? காட்சிக்கும் கேள்விக்கும் காலமும் இடமும் எல்லை என்க; கருதுதலுக்கு ஐயறிவியக்கத்தாற் பட்ட அறிவு எல்லை என்க; புரிதல்-அவ்வறிவால் இயக்கப் பெற்ற மெய்யின் வினை. அதற்கு மெய்யின் வலிவும் அளவும் எல்லை என்க. இவ்வளவின் உட்பட்ட அறிவு செயல்படற்கும் மனமே எல்லை என்க. என்னை? மனம், வட்டாடும் பலகை போன்றது. அறிவு வட்டுப் போன்றது. அறிவுக்கரணமாகிய ஒத்த ஐம்புலன்களும் ஆடுநர் போன்றன. வாழ்க்கை, ஆட்டம் போன்றது என்க. இதில் வேறலும் தோல்வியும் ஆட்டத் தின் பயன்போன்றன. அதில் வரும் இன்பும் துன்பும் நிலை யற்றன. என்னை? அவ்வின்பாலும் துன்பாலும் மெய்ப்பயன் ஒன்றும் விளையாமையால். மெய்யே பயனுறுக் காலத்து உயிர்க்கு ஒரு பயனும் இல்லை என்றவாறு.

மீட்சியின் ஞெழுகல்: அவ் வளவுநிலைகளைக் கடந்து ஞெழுக இயலாத தன்மையின் நிற்றல்.

அவைதிறம் கடவார்: அவைப்பட்ட எல்லை நிலைகளைக் கடக்கப் புணையற்றவர். புணை-மெய்யறிவு. ‘ஐயுணர் வெய்தியக்கண்ணும் பயமின்றே, மெய்யுணர் விலாதவர்க்கு’ எனும் திருக்குறளை ஓர்க.

மாட்சிமைப்பட்ட பொருள்: மாண்-பெருநிலை-பெருமை, மா-பெரியது. அண் சாரியை அண்ணித்து நின்றலாகிய தன்மை, அண்ணித்தல்-ஒன்றல்-பொருந்தல்-வேறற்றநிலை. ஒன்றிய-நிலையில் இயங்கும் பெரும்பொருள்.

அறியார்: அறிவினான் அறியவியலார்.

பன்னுதல்: நிலைத்தல். ஒன்றிநின்றல்.

உலகெலாம்: இவ்வுருள் நிலம்போன்ற உலகங்கள் எல்லாம். என்னை? கோளுங்கதிரும் உடுவும் புடவியும் என்ற படி.

மலர்த்து: விளங்கச்செய்து; விளங்கல்-தோன்றல்.

அவிப்பான்: அவித்தல் செய்வான்; மலர்த்துத் தொழிற்கு இறுதி.

முன்னுதல்: மூண்டு நின்றல். முன்—பகுதி. முள்ளல் முண்ணுதல்-முன்னுதல்.

உணர்தல்: உள்ளறிதல். அறிதல் புறமும், உணர்தல் அகமும் என்று உணர்க.

அறிதல்: மூளையின்பாற்படுவது. உணர்தல் உள்ளத்தின் பாற்படுவது.

உணர்வினார்க்கல்லதை: உள்நின்று அறியும் தகவினார்க்கன்றி.

வகுத்த அறிவும் வழக்கும்; வகுக்கப்பெற்ற அறிவுத் துறைகளால் பெற்ற ஈட்டமும், அவை ஒன்றுக்கு ஒன்று பொருந்துவதாகிய வழக்கும். என்னை-பூதநிலைபற்றி ஆயும் வேதியலும் பொருள்நிலைபற்றி ஆயும் விளங்கியலும் மாறு படாவழி மண்ணியலொடும் விண்ணியலொடும் பொருத்திப் பார்க்கும் ஏரண வழக்கு.

கூடி: அவ்வத் துறைபோகிய அறிவினார் பலருங்கூடி ஒன்று பட்டு.

பகுத்தாய்தல்: பூதநிலைகளையும் பொருள் நிலைகளையும் பாகுபாடு செய்து இயக்க இருப்பை அறிதல்.

தொகுத்தவை: அப்பகுப்பில் விளங்காது, தொகுப்பில் விளங்கா நிற்கும் கருப்பொருள் உண்மைகள்.

விளங்கா: விளக்கமுறத் தோன்றா. அறியப்படமாட்டா.

உள்ளதன்நாள்: உயிர் மெய்யொடு பொருந்தி உளவாகிய இயக்க எல்லை. வாணாள்.

உன்னி: அழுந்தி.

உணர்மின்: உள்ளறிமின்.

தெள்ள: கசடு அடித்தங்கி அறிவுதேங்கி நிற்குமாறு.

உணர்ந்து அவன் தேர்ந்து: உள்நின்று நோக்கி அறிந்து அவனாகிய மெய்ப்பொருளே மூலகாரணன் என உட்கொண்டு.

தெளிமின்: தெளிதற்கு முனைமின்.

கொள்ளுமின் ஆங்கவன் கொடை: அன்றே நம்மையும் நமக்காக ஐய்புலக் கருவிகளையும், அவை மேயும் உடலையும், அஃது ஊர்ந்த உயிரையும், அஃது உலவ உலகங்களையும் நாம் விழையாக் காலத்தே நமக்கு ஈகமாகத் தரப்பெற்ற அருளை.

கொண்டு கொடுமின்: கொள்ளுதற்போலும் கொடுமின்கள். அளவிடப்பெறாத செல்வங்களையும் அவற்றைத் துயக்க அளவிடப் பெறாத அறிவுணர்வையும் கேளாமலே கொடுத்த கொடையைப் பெற்றதுபோல் பிறர்க்கும் கொடுமின்கள் என்றவாறு. என்னை? நம் போலும் எல்லவர்க்கும் ஈத்த கொடைக்கு மேலும் நாம் ஈதற்கு நமக்கு என்ன ஆற்றலுள்ளது என்று அடக்கவுரை செய்யும் சான்றோரும், என்ன பொருளுள்ளது என மடப்பவுரை செய்யும் மடவோரும் வினாவெழுப்ப இது கூறியதென்னை எனின்; கூறுதும். நிலையாலும் நினைவாலும், வினையாலும் வாய்ப்பக்கிடந்த எல்லாப் பொருளும் இவ்வுலகத்து எல்லார்க்கும் ஒப்பக் கிடைப்பதும்,

அவ்வாறு கிடைத்துழி அவ்வெல்லவரும் அவற்றை நுகர்தல் இயல்வதும் அரியவாகையால், ஒருபால் தொட்ட ஊற்றுநீர் பிறர்க்கும் மடுப்ப உரிமைபோல், அவன்பாற் கொடையாகப் பெற்ற இவ்வுலக உடைமை இங்குள்ளார் யாவர்க்கும் ஒப்பக் கொடுக்கும் உரிமை உடையது. என்னை? வலக்கை பெற்றது இடக்கையும் எடுத்து உண்ண உரிமை உடையதுபோல் ஒருடற் பல்லுறுப்பாய் இயங்கும் இவ்வுலக உயிர்கள் யாவையினுக்கும் ஈண்டொருவற் பெற்ற ஈட்டம் என்க.

அவன் குற்றுயிர்க்கு எல்லாம்: அம்மெய்ப்பொருள் வழி முகிழ்த்தலர்ந்த குற்றுடலும், குறையுறுப்பும், குற்றறிவும், குறுவினையும் குறுவாழ்வும் வாய்ந்த உயிர்கள் தொகையாவினுக்கும்.

எள்ளுமின் உள்ளம் இகழ்வன: இவ்வுடற்கண் நின்று நிலவும் உறுப்புகளுக்கெல்லாம் உள்ளுறுப்பாய் நின்று, மெய்ப்பொருளின் தேக்கிடமாய் இயங்கும் உள்ளம் சிறுமை கருதியும், வெறுமை கருதியும், இகழ்ந்து ஒதுக்குவனவற்றை நீவிரும் இகழ்ந்து விடுமின்கள் என்றவாறு.

இகந்து தள்ளுமின்: பழித்து, நும் பற்றினின்றும் விடுவியுமின்கள். இகத்தல்-பழித்தல்-கடந்து மேற்செல்லல்-விட்டுப் புறம் போதல்-வெறுத்துத் துறத்தல்.

தனித்தவன்: தன்வயம் நின்றவன் பிறர் அசைவு நிலைக்கு வயப்படர் தவன்-ஒன்றன்-ஒருபெருந் தனிப்பொருள்.

திறல்: வலிமை, மெய்யறிவு-மேன்மை.

பொருந்துமின்: இரண்டன்மை நிலையில் இணையுமின்கள். அவகை நின்று நடத்த நம்மை ஒப்புவிப்பது-நம் செயல் கழலுதல்.

வாழ்க்கை பொன்றாதார்: வாழ்வாம் எனப்பட்ட இயங்குநிலை சிதையாத எண்ணமுடையவர்கள்.

இப்பாட்டு, இறையுண்மையினையும், அதையுணரும் வழியையும், அதனை அறிந்த நன்மையையும் அந்நன்மையால் வினையும் மலர்ச்சியையும் கூருநிற்கும், நிலைமண்டில ஆசிரியப் பாவாம்.

இது பொதுவியல் என்திணையும், இறைநிலை வாழ்த்தென் துறையுமாம். 0

பாட்டு: 2

உலகத் தீரே! உலகத் தீரே!
 அலகில் பிறக்கத்துப் பல்லுயி ருள்ளும்
 உள்ளஞ் சான்ற உலகத் தீரே!
 நாம்வேட்டுப் பிறந்தன் றிலமே; பின்றலை
 நாம்வேட் டிறந்தன்று மிலமே! ஊங்கு 5
 வாழ்தல் ஞான்றும் வைகறை யுவப்போர்
 மாலை யழுங்கலும் மாறுகொல் அன்றே;
 புள்ளும் மாவும் எள்ளுவ மாயினும்
 அவையினும் ஓம்புதல் இலமே! அலமர
 வைகலுந் தினையும் உய்யலு மிலமே! 10
 என்கொல் இலக்குநும் வாழ்வே; இலக்கத்து
 என்கொல் ஒளிர்ந்ததும் அறிவே! வாழோக்கி
 எண்கூர் வாளி எய்பின் அன்ன
 வறிதா கின்றே வாழ்க்கை;
 அரிதா மாறே அழிவறிந் துயினே! 15

பாட்டு: 2

பொழிப்பு: உலகத்தவரே! உலகத்தவரே! அளவற்ற
 பிறப்பாகிய பல்லாயிரங் கோடி உயிரினங்களுக்குள்ளே,
 எண்ணுதல், தெளிதல் தேர்தல் ஆகிய முத்திறனும் நிறை
 வாக, மேம்பட்டு நிற்கும் உள்ளம் பொருந்திய உலகத்தவரே!

நாம் இப்பிறப்பு வேண்டி அழுந்தி விரும்பிப் பிறந்தோம்
 அல்லோம்; அதுபோன்றே இப்பிறப்பின் எல்லையிலும் நாம்
 அழுந்தி விரும்பி இவ்வுலக வாழ்வினைத் துறப்போம்
 அல்லோம்; இவ்விடைப் பட்ட காலத்து நமக்கு அமைந்த
 இவ் வாழ்க்கைப் பொழுதிலும், நாள் தொடக்கமாகிய இருள்
 நீங்கா முன்காலையில், வரும்பொழுதை எண்ணி அவாவி
 உள்ளங் களிப்பார், நாள் முடிவாகிய இருள்படி பின்

பொழுதில், கடந்த அந்நாளைய நிகழ்வுகளை எண்ணி மிக வருந்துதலாகிய தொடர்ந்த போக்கிற்கு மாறுபாடு உறுவது இல்லை ஆக.

அப் படித்ததாய வாழ்வென் பொழுதிலும் பொந்தில் அடங்குவனவாகிய பறவையினங்களையும், புழையுள் ஒடுங்கு வனவாகிய விலங்கினங்களையும், அவற்றின் உள்ளம் நிறைவுற வாயாத போக்கிற்கு இழித்து நினைப்போம் எனினும், தம் நிலையினின்று தாழ்ந்து போகாத அவை போன்ற முறையிலும், நாம் நமக்கமைந்த நம் உள்ளங்களைப் பேணிக்காத்தல் செய்யாது வாளா நிற்கின்றோம். மனம் மருள நேர்கின்ற துயரம் நிறைந்த சூழலில் பட்டும், ஒவ்வொரு நாளுக்கும் தினை அளவிலேனும் நம்மை நாம் உய்வித்துக் கொண்டோம் அல்லமே!

உங்கள் வாழ்க்கையெனும் உள்ளச் செலவிற்குக் குறியாவது எது? அக் குறியீட்டு அளவில் எவ்வளவில் தேர்ந்து விளங்கியது உங்கள் அறிவு? போக்கிற்குத் தடுப்பு அற்ற இப்பரந்து அகன்ற வானத்தில் நோக்க மிலாது, மிகவும் கூரியதாகிய அம்பு ஒன்றினை எய்து வீணுக்குதல்போல், உங்கள் வாழ்க்கை எவ்வகை ஊதியமுமின்றிக் கழிகின்றது. இவ்விடைப்பட்ட தேர்வாகிய வாழ்வு சிறிது சிறிதாக அழிந்து கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவினால் தேர்ந்து, இதன் பயன்கொண்டு உய்வீர்களாயின், இவ் வாழ்க்கைச் செலவு மிக அருமையுடையது ஆகும்.

விரிப்பு :

உலகத்தீரே என்றது இவ்வுலக உருண்டையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற எல்லா மாந்த இனங்களையும் விளித்துக் கூறியது. முன் பாட்டில் **உலகம் உண்டு** என்ற தேற்றக் கருத்தை அடியொட்டி, உண்டாகிய அவ்வுலகத்து நிற்கும் மாந்தரீரே என்று விளிக்கப் பெற்றது. இச்சொல் இருமுறை

அடுக்கி வந்தது அண்மையும் சேய்மையும் நிற்போரை விளிப்பான் வேண்டியும், இக் கருத்திற்குச் செவிகொள்ளுமாறு அவரை வலியுறுத்த வேண்டியுமாம்.

அலகு:—அளவு; ஒரு வரையறை! ஓர் எல்லை.

பிறக்கம்:—பிறப்பு. அம் ஈறுபெற்ற பெயர்ச் சொல். பிறக்குதல்—வெளிப்படுதல்.

உள்ளம்:—படிதலாகிய உணர்வு. இப் புடவியின்கண் நுண்ணிதாய் ஊடறுத்துப் பரந்து நிற்கும் உணர்வுப் பெருக்கத்துள், நம் கொள்திறனுக்கேற்பப் புலப்படுகின்ற ஒருபுடை உணர்வு படிக்கின்ற இடம். இவ்விடம் நாம் உழுது பண்படுத்தும் அளவிற்கேற்பப் பயன் தருவதாகிய மூளைச் சேற்றிற்கும், உயிர்ப்பு நிகழும் நெஞ்சாங்குலைக்கும் இடைப்பட்டு ஏறியிறங்க நிற்கும் உணர்வு என்பர் மெய்ந்நூலார்.

சான்றல்: நிறைதல், மேம்பட்டு நின்றல்.

வேட்டல்: அழுந்தி விரும்பல்.

பிறப்பு: உருவிழந்து நின்ற புலம்பன் (ஆன்மா) உருவேற்று வெளிப்படல். என்னை? கட்புலனுக்குப் புலப்படாது நிற்கும் உயிர்வளி (பிராணவாயு) தீப்பொறியுட்பற்றி ஒளிவடிவாகிச், சுடர் என்று நின்றூற் போல. திண்மமும், தண்மமும், சூடும், இயக்கமும், ஒடுக்கமும் ஆகிய ஐம்பூத நிலைகளில் புலம்பன் படிப்படியாக இறங்குதல் செய்யும். இப்படிநிலைகளில் தனித்தனித் தங்குதலும், ஒன்றி வெளிப்பட்டுப் பிறப்புறுதலும், அறுதலும் நாம் விரும்பி நிகழுதல் அல்ல.

இறப்பு: பூதநிலைகளில் படிந்து நின்ற புலம்பன் அவற்றை விட்டுக் கடந்து ஆவி நிலையில் நிற்குந் தன்மை. இறத்தல்-கடத்தல்-வெளிப் போதல்.

ஊங்கு: இவ்விடைப்பட்ட நிலையில்.

உவத்தல்: உள்ளம் களித்தல். எண்ணி மகிழ்தல்.

அழுங்கல்: மிகுவருந்தல்.

எள்ளல்: சிறிதாமென் றிகழ்தல்.

ஓம்பல்: பேணிக்காத்தல்.

அலமரல்: துயரச் சுழற்சி.

வைகல்: நாள்தொறும்.

வானோக்கி.....அன்ன: எடுத்துக் காட்டு உவமை. இப்பாட்டு, வாழ்வு அமைவினையும், அதற்கியைந்த பெருமையினையும், அப்பெருமையை நிலைநிறுத்தும் தன்மையினையும், அவ்வழி நில்லாத வாழ்வின் வெறிய போக்கினையும், அவ்வழி நின்ற வாழ்வின் அரிய நிலையினையும் கூறிநிற்கும், நேரிசை ஆசிரியப்பாவாம்.

இது, பொதுவியல் என் தினையும், பொருண்மொழிக் காஞ்சி என் துறையுமாம்.

பாட்டு 3

குன்றம் பொடித்துக் குரைகடல் பாய்ச்சி
 எந்திரக் கொழுவி ன்ராப்பகல் உழுது
 வான ஆர்தி மேனிலை நின்றே
 அளப்பற வித்தி வளப்புற விளையினும்
 கொளப்பெறு மளவொரு கையே; கொள்வதும் 5
 உணப்பெறு மளவொரு வாயே; உண்பதும்
 ஒருபொழு தளவொரு வயிறே; ஒருநாள்
 இருபொழு தளவே! இருப்பதன் வரையே!
 எஞ்சிய தின்னவர்க் கிவ்வள வெனுமுன்
 துஞ்சிய ரெவருந் தோன்றிலா தாரே! 10
 இருக்குநா ளிருக்க ஈசுக
 பெருக்க முற்றவர் சுருக்கமுற் றூர்க்கே

பாட்டு : 3

பொழிப்பு :

குன்று போலும் மண்மேடுகளைப் பொடித்து நிரவி நில
 மட்டமாக்கி ஒலிக்கின்ற கடல் நீரைப்பாய்ச்சிக் குழைத்துச்
 சேராக்கி, விசைப்பொறி யமைந்த கொழுபூட்டிய ஏரினால்
 இரவு பகல் ஓயாமல் உழுது கழனியாக்கிப், பரப்பும், இயலா
 மையும் கருதி வானஆர்தியின் மேல் நின்று அளவில்லாமல்
 விதைத்து, அதன் பயனாக வளம் பெருகுற்ற விளைவு கிடைப்
 பினும், நாம் அதனிற் கொள்வது ஒரு கை அளவினதே;
 அவ்வாறு கொண்டதில் உண்பது ஒரு வாய் அளவினதே;
 உண்பதும் ஒரு பொழுதில் ஒரு வயிற்று அளவினதே; அதுவும்
 ஒரு நாளில் இரு பொழுதளவினதே; அவ் ஆண்பாடும் நாம்
 வாழ்ந்து இருக்கின்ற எல்லையளவினதே! இவ்வழித் தாம்
 மிசைந்து எஞ்சிய ஈட்டத்தினை இன்னவர்க்கு இவ்வளவு எனப்
 பங்கிட்டு ஈயுமுன் இறந்து படும் எல்லாரும் இருந்தார்

என்னும் சுவடு இல்லாதவரே. ஆகலின் நாம் வாழ்ந்திருக்கும் நாட்களை வாழப்போவார் நன்றியின் நினைவு கூர, உலகச்சுழற்சியில் வந்து கூடிய செல்வப் பெருக்கினார் அவ்வழி வந்து கூடாது வளஞ் சுருக்கினார்க்கு அதனை ஈந்து பெருமையுறுக என்றவாறு.

விரிப்பு :

குன்றம் பொடித்தலும் குரைகடல் பாய்ச்சலும், எந்திரக் கொழுவின் இராப்பகல் உழுதலும், வானவூர்தி மேனிலை நின்று அளப்பற வித்தலும்-முயற்சி அருமை பற்றிக் கூறல் நேர்ந்தது. இல்பொருள் உவமை. பயனுறு உருவகமுமாம். அருமுயற்சியின் விளைவித்தாலும் தாமே நுகர்தல் அருமை என்பது பற்றிக் கொள்ளல், உண்ணல் பொழுது, வாழ்தல் இவற்றிற்கு எல்லையளவு கூற நேர்ந்தது.

எஞ்சியது இன்னவர்க்கு இவ்வளவு எனும் முன் துஞ்சல்-எஞ்சிய ஈட்டத்தைத் தம் பிறங்கடைகளுக்கு உரிமையாக்கு முன் தாம் இறந்து படல்.

இறப்பு நம் வினைப்பாடு முடியுமுன்னரே வந்து பற்றும் என்னும் உறுதி நோக்கிச் சொன்னது.

இருக்குநாள் இருக்க: நாம் வாழும் நாளின் வரலாறு பின்னரால் மறந்து படாமல் நிலைத்து இருக்க. இப்பாட்டு வாழ்வு நிலையாமையையும் அறத்தின் நிலைப்பாட்டையும் சுட்டி, ஈதலறத்தை வலியுறுத்தி நிற்கும், நேரிசை ஆசிரியப் பாவாம்.

இதுவும் பொதுவியல் என் திணையும், பொருண்மொழிக் காஞ்சி என் துறையுமாம்.

பாட்டு: 4

பரல்பரந்து அரலைவாரி
 துரைநுங்கிப் புரைபுகுந்தே
 உள்ளோடிப் புறநடக்கும்
 வெள்ளம் போலெம் உள்ளத் தாட்சி!
 சொல்லிற் போகா நினைவு முட்ட 5
 அல்லில் விழிக்கும் பகலிற் றுயிலும்
 பல்லார் முன்னம் பாடுவாய்ப் படுத்தி
 நல்லார் போய செந்நெறி நயக்கும்.
 அஃதான்று
 புனல்சாய்க்கும் புல்லென்கோ 10
 அனலுருக்கும் மெழுகென்கோ
 மேற்சிதர்ந்தே உட்கவிந்த
 கார்போர்த்த கதிரென்கோ
 தூவெண் பஞ்சின் திறத்த தாகி
 நாவும் நெஞ்சம் ஒன்றி நடக்கும் 15
 இனியர்க் குவந்தே இன்றூர்க் கஞ்சி
 முனிவி னடுங்கிக் கனிவிற் கலக்கும்
 என்னிற்கா திறமுரைக்கோ
 தற்படுத்தும் பெட்புரைக்கோ
 பொருள்சேரின் புறமிறைத்தே 20
 அறிவயிரும் நிரல் நிரப்பின
 உககண்ணீர் உளங்கொளுத்த
 தகுமனைமேல் அழல்வீசிப்
 புறவாழ்க்கைப் புற்பழித்தே
 அகவாழ்க்கை அடிப்படுக்கும் 25
 மூட்டத் தடங்கிய முற்ற நெஞ்சின்
 ஆட்டத் தழுந்திய இன்பம்
 நாட்ட நாட்ட நாநா டாதே!

பாட்டு: 4.

பொழிப்பு: பருக்கைக் கற்கள் மேல் அளாவிப் பரந்தும், பெருமணலை அரித்து வாரியும், கதுமெனப்பாய்ந்து அலைதலின் நுரையினை மிகுவாகத் தோற்றியும், நிலத்தின் உட்டுளை புகுந்தும், அடிக்கண் விரைவு படவும் மேற்கண் மென்னடையிட்டும் பாய்ந்தோடும் புதுப்புனலின் தன்மையதாம் எம் உணர்வு துளும்பும் உள்ளத்தின் ஆளுகை!

சொற்களில் இதுகாறும் புகுந்து வெளிவரா நிலைத்த எண்ணங்கள் எஞ்ஞான்றும் புறப்பாட்டிற்கு உணர்வை மூட்டுதல் செய்வதால், திடுமென அமைதியான இராக் காலத்தே விழித்து எழவும், பாடு நிரம்பிய பகற்காலத்தே இராவிழித்த களைப்பால் துயிலவும், பலபடக் கூடுவார் முன்னிலையில் வெளிப்பாடுற உரைதரவும், அவ்வுரைப் பாட்டின் வழி முன்னை நலஞ் செய்தாரின் வழியே செவ்விய நெறி முறைகளை விரும்பிப் பாராட்டி ஏற்கவும் செய்வதாம் அவ்வுள்ளத்தின் ஆளுகை!

அவ்வாளுகை நிறைந்து,

எம்மை, அவ்வுணர்வெனும் புதுப்புனலால் சாய்வுறும் புல் என்று கூறுவேனோ? அனல் பாய்ந்து உருக்குகின்ற மெழு கென்று கூறுவேனோ? அன்றிப், புறத்தே விரிவார்ந்து அகத்தே கவிழ்ந்த மழை நிரம்பிய முகிலால் போர்க்கப் பெற்ற கதிரென்று கூறுவேனோ?

தூய வெண்மையான மெல்லிழை சான்ற பஞ்சு போல், புறப்படுத்தும் நாவும் அகப்படுத்தும் நெஞ்சும் ஒன்றே ஆகி, நலஞ்சான்ற இனித்த நடையுடையார்தம் தன்மைக்கு மகிழ்ந்து, அவ்வாறல்லாத நடையினார்தம் புன்மைக்கு வெருண்டு, நடுங்குதல் செய்தும், முன்னையோர் கனிவான சொல்லிலும் செயலிலும் கலந்து ஒன்றாகும் எமக்குச் சிற்சில

-கால் வயப்பட்டு நிற்காத தன்மையை உரைக்க மாட்டுவனோ? எம்மைத் தம்வயப்படுத்தும் விருப்பினை உரைக்க மாட்டுவனோ?

எம் இயல்பான வினைவழிப் பொருள்வந்து சேரின், அதனைப் புறத்தார்க்கும் வாரி இறைத்துத் தீர்த்தும், எம் அறிவினை உண்கின்ற வரிசைப்பட்ட வறுமையினால், எம் உளத்தைக் கொளுத்தும்படி உகுக்கின்ற கண்ணீர் நிரம்பிய-எம் போக்கிற்கு இயைந்த-மனையாட்டியின்மேல் தீப்போலும் உரையை வீசியும் இவ்வுலகியல் மாந்தர் தாம் புறத்தே ஆரவாரிக்கும் புல்லிய வாழ்க்கையைப் பழித்தும், அக வாழ்க்கைக்கு எம்மை அடிமைப்படுத்தும் எண்ண மூட்டங்களால் உள்ளடங்கிக் கிடக்கும் எம் முதுமை சாரா இள நெஞ்சினது ஆட்டத்தே அழுந்திக் கிடப்பதான இன்பத்தை எடுத்து விளக்க முற்பட முற்படவும் நாடுதல் இயலாதாகின்றது.

விரிப்பு:

பரல்-பருக்கைக் கற்கள்; பரந்து-அளாவிப்பரந்து
அரலை-பெருமணல்; நுங்குதல்-மிகுவாகத் தோற்றுதல்;
புரை-நிலத்தின் உட்டுளை

உள்ளோடிப் புறம் நடக்கும்—அடிப்புறம் விரைந்தும், மேற்புறம் விரைவு குறைந்தும் நடையிடும் வெள்ளத்தின் இயல்பாந்தன்மை. உணர்வு நிறைந்த உள்ளத்தின் தன்மையும் அதுபோல் என்க. புறத்தே நோக்குவார் உள்ளோட்டம் அறியார் ஆகலின் அவ்வாறு கூறலாயிற்று. உணர்வு நிரம்பிய உள்ளம், புதுப்புனல் வெள்ளத்திற்கும், அது பரந்து செல்லும் தன்மை அவ்வுள்ள உணர்விற்கும், பரல் பெருத்த வினைகளுக்கும், அரலை சிறு வினைப்பாட்டிற்கும், அவற்றில் பரந்து தோன்றும் நுரை அவ்வினைப்பாடுகளால் மீதாரும் இன்ப துன்பத்திற்கும், உட்டுளை காலத்திற்கும், அதனுள் ஓரளவு

வெள்ளம் புகுந்து கரவுதல், காலத்தால் அவ்வுணர்வின் ஒரு பகுதி மறைந்து போதற்கும், பொருந்தக்கூறி, உள்ளத்தின் ஆளுகையே உணர்வு சான்ற புலவன் ஒருவனின் வாழ்க்கை என்று உருவகித்துக் கூறியதென்க. என்னை? உள்ளத்தின் ஆளுகையே வாழ்க்கையாயின் அறிவின் ஆளுகை எதுபோலாம் எனின், அமைச்சு போலாம் என்க. அறிவு அமைச்சு போலும், உள்ளம் அரசு போலும் நின்று ஆள்வதே உணர்வு வாழ்க்கை எனக்கொள்க. இனி, உணர்வற்றார் வாழ்க்கை இருள் நிரம்பிய உள்ளம் போலும், மருள் நிரம்பிய அறிவு போலுமாகித் துன்பம் சேர்ப்பதாம் என்க.

சொல்லிற் போகா நினைவு: நினைவோட்டத்திற்குச் சொற்களே வாய்க்கால் ஆகலின், அதன் வழிக் கழியாத நினைவுகள் என்றபடி; நினைவு-நிலைத்த எண்ணங்கள். நில்-முதனிலை.

முட்டுதல்: புனல் நிரம்பிக் கழிவாயை முட்டுதல் செய்தல் போல், உணர்வுச் சுவரை நிரம்பிய எண்ணங்கள் முட்டி நிற்பது.

விழிக்கும் துயிலும்: தாமே நிகழ்பவாகலின் விழிக்கும் துயிலும் எனலாயிற்று. விழிப்புநிலை பகலுக்கும், துயிலுநிலை இரவுக்கும் உரியவாயிருக்க, மாறாகச் செயல்படுவது உணர்வோட்டம் தொடர்ந்து நடக்குமாகலின் என்க.

பாடுவாய்-வாயுரை. வாய்பாடு என்பது மாறிவந்தது. படுத்தல்-செய்தல்.

செந்நெறி-செவ்விய நெறி. நயக்கும்-விரும்பி ஏற்கும். ஆன்றல்-நிறைதல்.

புனல்சாய்க்கும் ..... கதிரென்கோ: புனல் பாய்தலால் அதன் விரைவு தாளாது சாயும் புல்லைப்போலவும், அனல் காய்தலால் அதன் சூடு தாளாது உருகும் மெழுகைப்

போலவும், விரிந்து சிறகார்ந்த முகிற்கூட்டத்துள் ஒடுங்கிய கதிர் போலவும் எம்முடல் ஆட்பட்டு நிற்கின்றது என்பதாம். புனலால் சாய்க்கப்பெறும் புல் தன் வலியிற்குன்றி நீரின் வலிக்குத் தன் உடலை ஆட்படுத்துதல் போல். உணர்வு சான்ற உடல் தன் வலிகுன்றி உணர்வு வலிக்கு ஆட்படுத்துலும், அனல் போன்ற உணர்வால் தான் உருக்குலைதலும் காட்டப் பெற்றதென்க. இனிப், புறநிலையில் இவ்வாறான மாற்றங்களும்தான் ஏலாமையும் இருப்பினும் அகநிலையில் எஞ்ஞான்றும் ஒளி நிரம்பியிருத்தலால் கார் போர்த்த கதிர் எனலாயிற்று.

தாவெண் பஞ்சின் . . . ஒன்றி நடக்கும் இனியார்: பஞ்சு அகத்தும் புறத்தும் தூய வெண்மையாக விருத்தல் போல் நாவும் நெஞ்சும் ஒன்றி நடப்பார் தம் அகமும் புறமும் தூய்மையாக விளங்கும் என்றபடி. அவ்வாறு விளங்குபவரே இனியார் என்றதுமாம். காட்சியும், சொல்லும், செயலும் தனித்தனியே இனிமை பயத்தலினும் இம்முவினையும் ஒன்றி நடத்தலே இனிமையுடையது என்க. நெஞ்சு நடந்த வழி நா நடப்பதே இயல்பாக இருக்க, நா நடந்த வழி நெஞ்சு நடப்பதாக முன்பின் முரணிக் கூறியது ஏனெனில், மணம் நுகர்ந்த வழி மலர் காண்டலே புற நிகழ்ச்சியாதல் போல் சொல்வந்த பின்னரே நெஞ்சு உணரப்படும் ஆகலான் என்க.

இன்றார்: அவ்வாறு நாவும் நெஞ்சும் ஒன்றி நடவாதர்.

அஞ்சுதல்: அத்தகையாரால் பிறறைக் கலந்து என்ன நேருமோ என்று அஞ்சுதல்.

முனிவின் நடுங்கிக் கனிவிற் கலக்கும்: இன்னதார்க்கு இயல்பே அஞ்சுதலும், அவர் முனிந்து கூறுவனவற்றிற்கு நடுங்குதலும், இனியார்க்கு இயல்பே உவத்தலும், அவர் கனிந்து கூறுவனவற்றிற்கு உளங்கலத்தலும் இயல்பாயின வென்க. இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் அறிவு கலவாமல் உள்ளமே செய்கின்ற செயல்கள் ஆதலின், என் நிற்கா திறம் ஆயிற்று.

ஈண்டு 'என்' என்ற அகவுணர்வு நிலை அறிவு பற்றி விளங்கிற் றென்க.

தற்படுத்தும் பெட்பு: தனக்கு உட்படுத்தும் தன்மை. அறிவுணர்வால் ஆட்படாது உள உணர்வால் ஆட்படுதலின் 'என்' நிற்காது தற்படுத்தது எனலாயிற்று.

பொருள் சேரின்: பொருள் சேரப் பெறின். சேர்த்தல் என்னாது சேரல் என்றது, பொருளை விரும்பிச் சேர்க்காததும், இயல்பாகச் சேர்தலையே குறித்ததும் ஆகும். அவ்வாறு இயல்பாக வந்து சேரினும் அதனைத் தனக்காகக் பயன்படுத்திக் கொள்ளாது, தன் புறத்தே உள்ள யாவர்க்கும் பயன்படுத்தல் உள்ள உணர்வு நிரம்பியார் செய்கையாதலின், புறமிறைத்தல் இயல்பாயிற்று. அதுவும் அளவிட்டுச் செய்யப் படாததாகலின் இறைத்தல் எனலாயிற்று. அவ்வாறு சேரும் பொருளைத் தனக்கென வைத்துப் பேணிக் கொள்ளாது, தன் புறத்தே இருப்பார்க்கும் தட்டின்றி முழுதும் இறைத்தலால், பொருள் முட்டுப்பாடுற்று வறுமை மிகுதலை நிரப்பு எனலாயிற்று.

வறுமை என்பது ஏலாமை, சோம்பல், உழையாமை, முயற்சியின்மை முதலியவற்றால் வரும் வெறுமை நிலை.

நிரப்பு: ஈகை நிலையால் ஏற்படும் பொருள் முட்டுப்பாடு. இது சான்றோர் போற்றலுக் குரியதாகையின் நிரப்பு எனலாயிற்று. இதனை வறுமை எனக்குறித்தல் சாலாது. நிரப்பு மங்கலச் சொல். தொடர்ந்த வரிசைப்பட்ட வறுமைநிலை யாதலின் நிரல் நிரப்பு எனலாயிற்று. இத்தகைய இலவாந் தன்மையால் அறிவுணர்வு ஊறுபடும் ஆகையான் அறிவியிரும் நிரல் நிரப்பு எனலாயிற்று. அயிர்தல் ஆர உண்ணல்.

தன்னைச் சார்ந்த பிறர்க்குச் சேரும் பொருளையெல்லாம் இறைத்தலால் வரும் தொடர்ந்த வறுமைநிலை அறிவைத் தடைப்படுத்தி, அதனால் வரும் வினைப்பாட்டைக் குறை

விக்குமேயன்றி, உளவுணர்வைச் சிதைத்து விடாது என்னும் குறிப்புத் தோன்றவே நிரப்பு அறிவு அயிரும் என்றது. எத்துணை வறுமை வந்துற்ற போதும் தாம் கொண்ட ஒழுகலாற்றை நல்லுணர்வு சான்றவர் என்றும் கைவிடாது தம் உள்ளவுணர்வில் துளியும் குன்றார் என்ற உறுதிப்பாடு தோன்றவே அவ்வாறு கூறலாயிற்று. ஒப்புரவு உள்ளத்தின் செயலாம். அறத்தால் வந்த பொருளைத் தம் திறத்தால் ஒன்றிப் புறத்தே இருப்பார் யாவர்க்கும் தட்டின்றி வாரியிறைத்து அதனான் பொருள் முட்டுற்ற சான்றவர், அவ்வினைப் பாட்டை அறிவால் ஆயாது உளத்தாலேயே பருகுவர் என்பது உட்பொருள். அறிவான் துன்பெனக் காணப்படுவதுள் உளத்தான் இன்பெனக் காண்டலும் உளதாகலின் இதுபற்றி விரித்துக் கூறலாயிற்று. ஒப்புரவு அறிவுக்குத் துன்பெனினும் உளத்திற்கு இன்பந் தருதல் பற்றியே வள்ளுவரும், ஒப்புரவினால் வரும் கேடு, விற்றுக்கோள் தக்கதுடைத்து என்று வலித்துக் கூறினார் என்க.

உகுகண்ணீர் உளங்கொளுத்த, தகுமனைமேல் அழல் வீசி: தொடர்ச்சியாக வரும் வறுமை நிலையால் மனைவிகண்ணீர் உகுத்தாள்; அஃது உளத்தைக் கொளுத்தியது என்றபடி. நிரல் நிரப்புக்குக் கண்ணீர் உகுத்ததால் அவள் மேற் கடிதல் வேண்டுகலாயிற்று. தம் ஒப்புரவு சான்ற உளத்தைத் தேராது, கண்ணீர் வடித்தல் கடிய வேண்டுவதாகலின் அழல் போலும் சுடுசொற்களை வீசவேண்டியதாயிற்று. என் நிற்கா திறஞ்சான்றதும், தன்படுத்தும் பெட்டி வாய்ந்ததும், கார்போர்த்த கதிர் போன்று இருப்பதுமான எம் உள்ள உணர்வையும் அதன் ஒப்புரவையும் உணர்ந்து கொள்ளாத் தகைமையினோளாகிக் கண்ணீர் உகுத்த தன்மைக்கு அழன்று கடியலாயிற்று. உளம் கொளுத்தப்பெற்ற பின் அதனின்றெழுப்பும் வல்லுணர்வு அழல் போன்ற சொற்களை வீசிறறென்க. ஒப்புரவினால்வரும்

கேட்டிற்குத் தாளாத்தன்மையினுள் எனினும் அவள் தகுதி சான்ற மனைவியே என்று சுட்ட தகுமனை எனலாயிற்று.

புறவாழ்க்கைப் புற்பழித்து: புறவாழ்க்கையின் புல்லிய தன்மைகளைப் பழித்து.

அகவாழ்க்கை அடிப்படுக்கும்: புல்லிய புறவாழ்க்கையை வெறுத்து, ஒளி சான்ற அகவாழ்க்கைக்கே அடிப்படுக்கும் உணர்வு. **அகவாழ்க்கை-நல்லார்** போய செந்நெறி நயக்கும் வாழ்க்கை; **நாவும் நெஞ்சம் ஒன்றி நடக்கும் வாழ்க்கை.**

முட்டம்: அத்தகை வாழ்க்கையின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகள் நிறைந்த நிலை. இந்நிலையின் அடங்கிக்கிடக்கும் நெஞ்சம்.

முற்ற நெஞ்சம்: இளமை நெஞ்சம். கள்ளமும், கவடும், பொய்யும், புனைவும்-சூழாது மென்மையும், இளகலும் சான்ற உள்ளம். உள்ளத்து இளமையும், அறிவின் முதுமையுமே சான்றோர்க்கு உவக்கும் தன்மையவாகலின், அப்பொருள் தோன்றக் கூறியது.

நெஞ்ச முற்று தல் எதிர்ப்படும் மெல்லுணர்வுகளை அறியாது போதல் பற்றி. வேண்டுவது இளமை நெஞ்சமே என்றபடி. உள்ள உணர்வுகள் மென்மை சான்றும் அறிவுணர்வுகள் வன்மை சான்றும் இருத்தலே இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு இன்பமும், அவ்வாறல்லாது, உள்ள உணர்வுகளில் வன்மையும், அறிவு உணர்வுகளில் மென்மையும் பெறுதல் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குத் துன்பமும் தருதல்பற்றி, **முற்ற நெஞ்சின், ஆட்ட-த்தழுந்திய இன்பம்** எனலாயிற்று.

முற்ற நெஞ்சின் ஆட்டம்: மெல்லியது துளிக்காற்றிக்கும் ஆடுந் தன்மை போல், இளமை நெஞ்சம் துளி இன்பத்தையும் பேரின்பமாகக் கொள்ளும் தகையது என்க. **ஆட்டம்-அசைவு.** உள்ள அசைவுகள் ஒவ்வொன்றும் இன்பமே என்றபடி.

அத்தகைய இன்பம் எடுத்துரைக்கத் தக்கதும், முழுதும் எட்டத்தக்கதும் அன்று என்பதால், நாட்ட நாட்ட நா நாடாது எனலாயிற்று. அத்தகு இன்பத்திற்கு எல்லையே இல்லை என்பது பொருள்.

இப்பாட்டு, உணர்வு சான்ற அகவாழ்க்கையின் தன்மை களைக்கூறி, ஒப்புரவாட்சியின் அகப்புறக் காட்சிகளைக்காட்டி, துன்புறு மாந்தர்தம் துயர்க்கு அவர் தாம் அகவாழ்க்கைக்கு அடிப்படுக்கா நிலையே கரணிய மென்றெடுத்து விளக்கி ஆற்றுப்படுக்கும் வஞ்சித்தனை பொதுளிய நேரிசை ஆசிரியப் பாவாம்.

இப்பாட்டு பொதுவியல் என் திணையும், முதுமொழிக் காஞ்சி என் துறையுமாம்.

பாட்டு: 5

ஊரே, பெடையடை உயிர்க்கப் புறம்போய்ப்
 பூரிப் பசுங்கதிர் கொய்துவந் தூட்டும்
 புறவினங் குணுகிறை மாடக் கூடலே;
 உறவே கரவில் உளமொழு கியரே;
 ஆயே, மைம்புகை கூர்ங்கண் அனைப்ப 5
 ஓயா தட்டுறை கொம்பறு கொடியே
 நீயே, மாலுமென் நெஞ்சுட் புகுந்து
 மேயுறு நினைவிற் காயவோ ருயிரே!
 யானே இளநகை கேட்டி
 கூன்பிறை நுதலிற் சாந்தணி வோனே! 10

பாட்டு: 5

பொழிப்பு: என் ஊராவது, பெடைப்புறவு அடைகிடந்து உயிர்த்தல் செய்ய, சேவற் புறவு ஊர்க்குப் புறத்தே போய்,

புடைந்த பசங்கதிர்களைக் கொய்து வந்து மகிழ்ந்து ஊட்டி, அதற்கு நலஞ் செய்யும் அன்பு நிறைந்த புருக்கள் இனம் குணுகும் ஓசை நிரம்பிய இறைவன் கோயில் மாடம் மிகுந்த கூடல் நகரம். என் உறவாவது, கரவு இல்லாத உளத்தான் ஒழுகியர் கூட்டம். என் ஆயோ, கருமை சூழ்ந்த புகை தம் கூர்த்த கண்களை அனைத்தல் செய்து வருத்தும்படி, ஓயாமல் அடுதல் அறையில் உறைந்து கிடக்கும் கொம்பு இழந்த கொடி போன்ற உடலினள். நீயோ, நின்பால் மயங்கிக் காதலுற்ற என் நெஞ்சின் உட்புகுந்து மேய்தலுறும் நினைவிற்குப் பற்றுக் கோடாகிய ஓர் உயிர். யானோ, இளநகை புரியும் நீ கேட்பாயாக, நின்பிறை போலும் வளைந்த நெற்றியில் செஞ்சாந்து (குங்குமம்) அணிதற்கு உரியவனே!

விரிப்பு: இப்பாடல் அகத்துறையைச் சார்ந்தது.

தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டு ஒருவரை ஒருவர் விரும்பித் தேறிய பின்னர், தலைவி, தலைவனின் ஊரும் உறவும் சுற்றமும் விரும்பிக் கேட்கத் தலைவன் விடையாக மொழிந்தது.

ஒருவரின் பண்பு, பழக்கம் முதலியவை சூழலால் அமைதல் உண்மையின், ஊர் கூறிய மட்டில் அவை அறியப் படுதல், இயலும் ஆகலின், முதற்கண் ஊரைக் கூறினான் என்க. 'சான்றோர் பலர் யாம் வாழும் ஊரே' என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடியும் ஊர்க்கும் வாழுநருக்கும் தொடர்பு காட்டி நின்றது.

இனி, ஊர் கூற வேண்டியவன் வாளா ஊரின் பெயரை மட்டும் உரையாது அவ்வூரின் கண் விளங்கும் சிறப்பான ஒரு நிகழ்ச்சியும் கூறித் தன் ஊரின் தன்மையை நன்கு விளக்குதல், கேட்பார் மனம் பொருந்திக் கேட்டல் வேண்டும் எனற்கு.

பெண் புற அடைகிடந்து உயிர்த்தல் தொழில் செய் தலையும், ஆண் புற அதன் துணைக்கு, ஊர்ப்புறத்தே போய்

வளைந்து பருத்த பசங்கதிரைக் கொய்து வந்து மகிழ்ச்சியுடன் அதன் வாய்க்கு ஊட்டுதலையும் கூறித் தம் ஊரின்கண் வாழும் மக்கள் அன்புடையராக இருப்பர் என்பதைத் தலைவிக்குக் குறிப்பால் உணர்த்திக் காட்டினான் என்க.

ஐயறிவு படைத்த பறவையினங்களும் அன்பு நிறைந்த இல்லறம் செய்து வாழும் தன் ஊரின்கண், ஆறறிவு படைத்த மக்கள் தம்மின் அன்பு நிறை வாழ்க்கைக்கு அளவும் வேண்டுவதோ என்று தலைவன் கூறித் தான் வாழும் ஊர் மக்களின் நல்லன்பையும், அதன் வழித் தான் கொண்ட மெய்யன்பையும் தலைவிக்கு உணர்த்தினான் என்க.

இனி, அன்பு நிறைந்த மக்கள் வாழும் நகராக இருப்பதுடன் அதனைச்சுற்றி வளம் நிறைந்த வயல்களும் மலிந்து கிடப்பதையும், அதன் வழித் தன் ஊர் வாழ்க்கை வளத்திற்கு ஏற்ற ஊரே என்பதையும் உணர்த்த, அதன் புறத்தே புடைத்து வளர்ந்த பசுமையான கதிர் நிரம்பிக் கிடத்தலைத் தலைவிக்குக் கூறினான்.

கொய்து வருதல் இயல்பும், கொய்து உவந்து ஊட்டுதல் சிறப்புமாம்.

இல்லற ஒழுக்கத்தைப் புறவினமும் கடைபிடித்துவாழும் மாடங்கள் நிறைந்த கூடல் நகரம் என்பது தலைவன் குறிப்பு.

புறவினம் குணுகு இறை மாடக் கூடல் என்றது புறவினம் குணுகுதல் ஒலி நிறைக்கும் இறைவன் திருமன்று நிறைந்த கூடல் நகரம் எனல் வேண்டி.

புறவினம் குணுகுகின்ற ஒலி, ஊர் மக்கள் மகிழ்வால் ஆரவாரிக்கும் குறிப்பை உணர்த்திற்று.

இனி, ஊர் கேட்ட அளவிலேயே, தலைவியொடு தான் கூடிவாழ்வதற்கு ஏற்ற நிமித்தக் கூற்றாக, அவன் வாழும் நகரைக் கூடல் என்பான், வெறுங் கூடல் என்றது, மாடக் கூடல் என்றது, தான் தலைவியின்பால் கொண்டது பெருமை

பொருந்திய காதல் ஆகும் எனல் வேண்டி. இனி, வெறும் மாடக் கூடல் என்னாது, இறை மாடக் கூடல் என்றது, இறையவன் கோயில் நெடிது நிற்கும் ஊரின்கண் வாழ்தல் செய்யும் தன் காதலின் உண்மையைக் குறிப்பால் உணர்த்து வான் வேண்டி. 'இறைவன் வாழும் ஊரினின்று வரும் யான் பொய் வழங்கேன்; நின்னொடு கூடி, இல்லறம் நடத்தும் உறுதிப்பாடு உடையேன்' எனக் குறிப்பால் உணர்த்தினான் என்க.

“நான் நினைக்கக் கூடுதற்கு ஏற்றவன்; உயர்ந்த-பெருமை கொள்ளும் காதல் நெஞ்சன்; மெய்யான அன்புள்ளவன். மணவாழ்க்கையை அறவாழ்வில் நடத்த விரும்புவன்; வளம் பொருந்திய ஊரினன்; ஆகலின் வறுமை போதர வழியில்லை; என்றன் ஊர் கூடல் மா நகர் என்பது அவன் சுற்றிச் சாற்றிய கருத்துகள்.

உறவே கரவில் உளமொழுகியரே: எனக் கொண்டும் உறவேதும் இல்லை. கரவில்லாத உளவழி ஒழுகி நிற்பார் எவரும் உறவினரே! நீயும் கரவில்லாத உளங்கொண்டு நிற்கும் அன்பொழுக்கத்தினள். ஆகலின் நீயும் என் உறவுக்குப் பொருந்தியவளே.

ஒத்த அன்பும் ஒழுகலாரும் உடையர் யாவரும் உறவினர்களே என்பதால், நீ இனம், குலம், பிறப்பு முதலிய பொய்மை உறவுகளைப் பார்க்க வேண்டுவதில்லை என்று குறிப்பால் கூறினான் என்க.

மைம்புகை கூர்ங்கண் அனைப்ப-கருமையான புகை தன் கூர்மையான கண்களை அளாவுதல் செய்து வருத்த; கூர்ங்கண்: கூர்மையாக உற்று நோக்குங்கண். முதுமையற்றார் தம் கண் பார்வையைக் கூரியதாக்கி உற்று நோக்குவர் ஆகலின், தாய் முதுமையற்றவள் என்பதை உணர்த்தக் கூர்ங்கண் என்றான் என்க.

ஓயாது அட்டு உறை: சமையல் அறையில் ஓயாது உறைகின்ற.

கொம்பறு கொடி: கொம்பிழந்த கொடி. தாய் கணவனை யிழந்தவள் என்பதாகக் குறிப்புக் காட்டினான் என்றபடி.

தாய் முதியவள்; கணவனை இழந்தவள்; சமையல் அறையிலேயே உறைபவள்-என்றது, அம் முதிய தாய்க்குத் துணை வேண்டுதற்காக, தான் விரைந்து இல்லறம் மேற்கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாமையையும், அவளுக்குத் துணையாக, இவள் தன் மனைவினைகளை மேற் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பினால் உணர்த்தினான் என்றபடி.

தாய் கணவனையும், தான் தந்தையையும் இழந்தமையால், தன் மணம் பேச வேறு பெரியோர் இலர் என்பதையும், அது பற்றித் தானே மணம் பேசும் தகுதியுடையவன் என்பதையும் குறிப்பால் கூறினான் என்க.

மாலும் என் நெஞ்சு: மயக்குறும் என் நெஞ்சம். அழகாலும், அன்பாலும் மகிழ்தலால் மயக்குற்ற நெஞ்சம்.

நீயே மாலும் என் நெஞ்சுட் புகுந்து மேயுறு நினைவிற்கு ஆய ஓர் உயிர்: மயக்குற்ற என் நெஞ்சினுட் புகுந்து என் நினைவுகள் எல்லாவற்றினும் கலந்து நிற்பதாகிய ஓர் உயிர் நீ.

மேயுறு நினைவு: கலந்து நிற்கும் நினைவு-ஆட்கொள்ளப் பட்ட நினைவு.

ஓர் உயிர்-ஓரே உயிர். உடலோடு ஒன்றினை என்று கூறாது உயிரோடு ஒன்றினை என்று கூறினான் என்க. நினைவிற்கு ஆய ஓர் உயிர் என்றது என் எல்லாவகை நினைவுகளுக்கும் பொருந்தி நிற்கும் ஓரே உயிர் என்பான் வேண்டி.

தனக்கு அவள் உயிராக நின்றனள் என்பதால், இனி அவளில் லாமல் தான் வாழ்தற்கியலாத உடல் போன்றவன் என்னும் குறிப்புக் காட்டினான் என்றவாறு.

யானே! இளநகை கேட்டி! இது காறும் தன் ஊர் பற்றியும்; தன் உறவு பற்றியும், தன் பெற்றாளாகிய தாய் பற்றியும், தனக்குற்றாளாகிய தன் காதலி பற்றியும் உரைத்து வந்த அவன், இனித் தன்னைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினான் என்றபடி.

இவ்வாறு இறைச்சிப் பொருளால் தன் ஊர், உறவு, தாய். காதலி முதலியோர் பற்றிக் கூறிய அவ்வளவையும் கூறக்கேட்ட அவள், அவன் தன்னைப் பற்றிக் கூற வருங்கால், அதனை மிகு விருப்போடும், வியப்போடும் கேட்கும் முகத்தினராய் இளநகை புரிந்தாள் ஆகையால் அவளை இள நகை என்று விளிக்க வேண்டுவதாற்று.

இவ்வளவும் கூறியவன், தன்னைப்பற்றி இறுதியாகக் கூறும் முடிவுபற்றி அவள் அறிந்து கொள்ளும் விருப்பக் குறிப்பை, அவள் எதிர்நோக்கியிருந்தமையாலேயே அவளுக்கு நகை பிறந்தது என்க. அவ்வாறு பிறந்த நகை முற்றும் வெளிப்படி அல்தவள் பெண்மைக்கும் நாணத்திற்கும் இழுக்காய் அமையும் என்றதால், அவள் விருப்பக்குறிப்பை இளநகையாக வெளிப்படுத்தினான் என்க.

கேட்டி-கேட்பாயாக. இதுவரை நான் சொல்லியதை அரைகுறையாகக் கேட்டிருப்பினும், இனிமேல் சொல்லப் போவதையே அவன் முழுக் கவனத்தோடு கேட்க வேண்டும் என்பதால் கேட்டி என்று கூறினான் என்க.

கூன் பிறை நுதல்: வளைந்த பிறைபோலும் நெற்றி.

யானே-சாந்தணிவோனே! நின் வளைந்த பிறை போலும் நெற்றியில் நெஞ்சாந்து அணிதற்கு உரியவன் யானே.

யான் நினை மணத்தற்கு உரியவனே என்றான் என்க.

யானே-என்றது உறுதிப் பாட்டிற்கு.

இப்பாட்டு, குறிஞ்சி யென் திணையும், இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்து, தலைவன் தலைவியைத் தெருட்டிக்கூறி உயிரென்றுரைத்த துறையுமாம்.

பாட்டு: 6

விழவிற் றப்பிய செங்கட் சேளய்
 கொழுவிய கூறினு மொழுகா தலமர
 வொருதாய்த் தேடி யுவந்து புன்றலை
 பெருமடி புதைக்கும் பெற்றிதே தோழி!
 அண்மைத் தாயினுஞ் சேய்மைத் தாயினும் 5
 பெண்மைக் கொன்றிய நெஞ்சம் நாடித்
 தேங்குவ தியல்பின் தேரார்
 யாங்குகொல் முனிவது? யாதிவர் வினையே

பாட்டு: 6

பொழிப்பு: விழாக் கூட்டத்துள் தன் தாயின் பிடியினின்று தவறிய சிவந்த கண்களையுடைய நடைபயில் குழந்தை, உறவும் நொதுமலும் ஆகிய பிறர், மருட்சியுற்ற அதன் மனத்தைத் தேற்றும் கொழுமையான உரைகளைக் கூறினாலும், அவர்பால் இருந்து பயில்தலையறியாமல், மனம் சுழற்சியுறத் தன் ஒருதனித் தாயைத் தேடிக்கண்டு உவந்து, தன் இளந்தலையை அவளின் பெருமை பொருந்திய மடியில் புதைத்து ஆறுதலுறும் தன்மை வாய்ந்தது, தோழி! அது போல் அருகிலிருப்பினும், தொலைவிருப்பினும் மன, மொழி, மெய்களால் ஒருத்தியின் பெண்மைக்குப் பொருந்திய ஆண்மையுடையவனின் அருள்நெஞ்சம் ஒன்றையே நாடி, அதன் இணைப்பில் தேங்கி அமைதியுறும் தன்மையைத் தத்தமக்குற்ற இயல்பினால் உணர்ந்து தேர்ந்து கொள்ளாத இவர் எம் உளத்தை உணராது செய்ய முற்படும் வினை எத்தகைய சிறுமை உடையது!

விரிப்பு: இப்பாடல் அகத்துறையைச் சார்ந்தது.

தலைவியின் பெற்றாரும் மற்றாரும் தம் உறவோன் ஒருவனுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கும் மணவிழா முயற்சிகளைக்

கண்ணூற்றுத் தன் உள்ளம் ஏற்கனவே தனக்குப் பொருந்திய ஒருவனை நாடியதென்றும், அவன் உள்ளத்தன்றி அஃது அமைதியுறும் இடம் வேறில்லை என்றும் கூறி, அவர்கள் செயல்களைப் பேதைமை என்று கடிந்து, தலைவி தன் தோழிக்கு உணர்த்துவதாய் அமைந்தது இப்பாட்டு.

தலைவி தன் தூய்மையான காதல் அன்பிற்கு, ஒரு குழந்தையின் தாய்மை அன்பினை உவமையாகக் கூறுகின்றாள்.

ஆரவாரமான விழாக் கூட்டத்துள், நடைபயில் குழந்தை ஒன்று தன் தாயின் பிடியிலிருந்து தப்பி, அவளை எண்ணி எண்ணி மனம் சுழற்சியுறத் துன்புறுவதைத், தான் தன் காதலனை அடைய முடியாமல் பெறும் மனத்துயருக்கு உவகையாகக் கூறுகின்றாள்.

விழவில் தப்பிய: விழாக் காலத்துத் தவறிய-ஊர் விழாவின் ஆரவாரத்திற் கிடையில் தவறிய குழவியும், மணவிழா ஆரவாரத்திற் கிடையில் நழுவின தன் மனமும் ஒரே துயர் கொண்டன என்றாள். தாயின் கைநெகிழ்ச்சி குழவியை ஊர்விழா ஆரவாரத்திடை உய்த்துத் துயருற வைத்தது. அதுபோலவே தன் காதலின் கால நெகழ்ச்சியும் தன்னை இம் மணவிழாப் பேச்சின் ஆரவாரத்திடைப் புகுத்துத் துயருறச் செய்தது.

குழந்தை விழிப்பாயிருந்தால் தன் தாயின் பிடிப்பிலிருந்து தவற நேராது போலவே, தான் விழிப்பாயிருந்தால் தன் தலைவனின் பிடியினின்று தவற நேர்ந்திராமல் இருந்திருக்கலாம் என்று தலைவி தோழிக்கு உணர்த்தினாள்.

இளமையில் குழந்தை தன் தாயை நாடுவது இயல்பு போலவே, பருவத்தில் அது தனக்குற்ற ஆடவனையோ பெண்ணையோ தேடிப் போவதும் இயல்பாம் என்ற குறிப்பும் காட்டினாள் என்றபடி.

செங்கட் சேஎய்: சிவந்த கண்களை உடைய நடைபயில் குழவி. மடிப்பிள்ளை மகவும், இடைப்பிள்ளை குழவியும், நடைப்பிள்ளை சேயுமாம். சேய்-சிவந்த நிறத்தது-நடந்து தொலைவிற் செல்லும் பான்மையது. சேயோன்.

தாயைத் தேடிக்காணுது அழுது நிற்கும் கண்களை உடைய தாகலின் **செங்கட் சேய்** எனப்பட்டது.

தலைவியும் தன் தலைவனைக் காணுது வருத்த முற்றுச் சிவந்த கண்ணினளாய் இருத்தலைத் தோழிக்குக் குறிப்பாய் உணர்த்தினள் என்றபடி.

கொழுவிய கூறினும் ஒழுகாது: செழுமையான சொற்கள்-அன்பு நிறைந்த சொற்களால் கூறித் தேற்றினும் தம்பால் பழகாது-தன் துயர் நீக்கி அமைதியுறுது.

தன் தாயை யன்றி வேறு எவரைக் காணினும், எவர் எத்தகைய செழுமையான அன்பு பொதிந்த சொற்களைக் கூறினும் அக்குழந்தை அவர்பால் ஆறுதல் கொள்ளாததைப் போலவே, தலைவி தன் தலைவன் பாலன்றி வேறு எவருடைய அன்பும் பரிவும் வாய்ந்த சொற்களாலும், செயல்களாலும் ஆறுதல் பெறாள்-அமைதியுறாள் என்று உணர்த்தியவாறு.

ஒழுகல்-ஓத்துப் பழகுதல்-ஒரு படித்தாய் நின்றல். உலகில் ஒரே சீராக அமைந்த ஒரு பொருளை யாண்டுங் காண்டல் அரிது. ஒன்று போலவே வேறென்றை-ஒரே இனமும், தன்மையும், எடையும் வாய்ந்த இன்னொன்றைப் பார்த்தல் இயலாதாம். நெல், கம்பு முதலிய தவச மணிகளும், குன்றி, பவழம் முதலிய பரு மணிகளும் பெரும்பாலும் ஒன்றி யிருப்பினும் ஒரோவொரு கால் வேறுபடுவனவே. எனவே ஒரே சீராகவும்-ஒரு படித்தாகவும் இருப்பன நீர்ப்பொருள் ஒழுகும் ஒழுக்குத் துளிகளே! ஒரே நீர்மப் பொருளின் பல துளிகளும் ஒரே சீருடையன. மேலும் ஒரு தொனையினின்று ஒரேயளவாக நீர் துளிர் த்துக்கசிந்து வெளிவருதலைத் துளிகள்

என்றும், அதுவரும் தன்மையை ஒழுக்கு என்றும் கூறினர் தமிழர். அதனின்றி பிறந்ததே ஒழுக்கம் என்ற மாந்த நடைமுறைச் சீர்மை குறித்த சொல்லும். ஒழுக்கம் உடையவன் என்ற கூற்றுக்கு ஒரே படித்தான சீர்மை-நடைமுறை வாய்ந்தவன் என்பதே பொருள். பெரும்பாலும் உயர்ந்த தன்மைக்கே சீர்மை உரித்தாகலின் ஒழுக்கம் என்பதே உயர்ந்த நெறியைக் குறித்தது. நீர் ஒழுக்கம் உடைய தன்மையின், ஒழுக்கத்திற்கு நீர்மை என்றும் சொல் உண்டாயிற்று. அதன்பின்னரே நீரின் பிற (தூய்மை, தண்மை, பரந்தமை, கொண்மை முதலிய) நுண்தன்மைகளையும் அச்சொல் அளாவி நின்றது. அலமர-சுழல-அஞ்ச - கலங்க-வருத்த - துன்பமுற. சிவந்த கண்களையுடைய அக்குழந்தை தன் விழிகளை நான்கு புறமும் சுழற்றி மருட்சியுற அழுது தன் தாயைத் தேடுதலை உணர்த்திற்று. செங்கண் அலமரத் தேடி என்றும் கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கண்டு மகிழ்க:

ஒரு தாய்த் தேடி: ஒரு தனித் தாயைத் தேடி. குழவிக்கு தன் தாயை விட வேறொரு புகலிடம் இல்லையாகலின் ஒரு தாய் எனலாயிற்று.

‘குழவி அலைப்பினும் அன்னே என்றோடும்’ (நான்மணிக் கடிகை 35) என்றும்,

“அரிசினத்தால் ஈன்றதாய் அகற்றிடினும் மற்றவன் தன், அருள் நினைந்தே அழுங்குழவி யதுவேபோன்றிருந்தேனே”

(பெருமாள் திருமொழி :1) என்றும் குழவியின் தாய்மைப் பிடிப்பு காட்டப்பட்டுள்ளது.

குழவிக்குத் தாய்போல், தலைவிக்குத் தலைவன் என்பதைத் தலைவி தோழிக்கு உணர்த்தினாள்.

உவந்து: உள்ளம் விரும்ப மகிழ்ந்து. ஒரு தாய் தேடி உவந்து-என ஒரு தனித்தாயைத் தேடலும், அவளைத் தொலைவிற் கண்ட அளவிலேயே உவத்தலும் கூறலாயிற்று.

தேடிக்கண்டு உவந்து என வராது, தேடி உவந்து என வந்தது உவத்தல் கண்ட நொடியினானே நிகழ்ந்த விரைவு பற்றி.

அதுபோலவே உவந்து புன்றலை பெருமடி புதைக்கும் என்பதிலும் உவந்து ஓடி என வராது உவந்து புன்றலை புதைக்கும் என்றது, கண்ட அளவிலேயே உவந்து, உவந்த அளவிலேயே ஓடிப் புன்றலை புதைத்தது எனும் விரைவுபற்றி. கண்டவுடன் மகிழ்ச்சியும் மகிழ்ந்தவுடன் ஓடி மடியில் தலை புதைத்ததும் நேர்ந்ததென்க.

புன்றலை-இளந்தலை-சிறியதலை.

பெருமடி புதைக்கும் பெற்றிதே: தாயின் பெருமை பொருந்திய மடியுள் தன் தலையைப் புதைத்துக்கொண்டு ஆறுதலுறும் தன்மையது.

ஒரு குழவிக்குத் தன் தாயின் மடியே பெருமை பொருந்திய மடி போல், பருவமுற்ற தலைவிக்குத் தன் தலைவனின் மடியே பெருமை பொருந்திய மடியாம் என்ற வாறு.

தோழி-விளி-தோழி, நீ கேட்பாயாக.

தோழி இன்னும் தன்னைப்போல் ஒரு தலைவனைப் பெற்றிலள் ஆகையினால், அவளுக்குத் தான் தன் தலைவன்பாற் கொண்ட ஈடுபாட்டினை உணர்த்துவாள், முதலில் குழந்தை தன் தாயின்பால் கொண்ட ஈடுபாட்டினைக் கூறினாள் என்க. அண்மைத் தாயினும் சேய்மைத் தாயினும்: இடமும், காலமும் உணர்த்தக் கூறினாள். இடத்தான், அருகில் உள்ளான் எனினும் தொலைவில் உள்ளான் எனினும் என்றும், காலத்தான், இனி அடுத்து வரும் காலத்தே மணப்பான் எனினும், அன்றிப் பின்னொரு காலத்தே மணப்பான் எனினும்-என்றும் கொள்க. இடத்தான் சேய்மையோன் எனின், தான் அவனை நாடிப் போதலே முறையென்றும், காலத்தால் சேய்மை

யோன் எனின், தான் அவன் மணக்கும் வரை காத்திருத்தலே முறையென்றும் அறங் கூறிஞள் என்றபடி. அறம்-ஓழுகலாறு.

பெண்மைக் கொன்றிய நெஞ்சம் நாடி: தன் பெண்மை உளத்திற்குப் பொருந்திய நெஞ்சத்தை நாடி. இக்கூற்றான் தான் முன்பே தன் தலைவனைக் கண்டு அவன் நெஞ்சறக் கலந்த நிமித்தங் கூறிஞள் என்க.

கேங்குவது இயல்பின் தேரார்: பெண்மை நெஞ்சம் தனக்கொன்றிய ஆண்மை உள்ளத்தைத் தேடித் தேங்கி அமைதியுறுவதே இயற்கையாதலின், அதனை அறியாதவர் என்றும், தமக்குற்ற இயல்பினால் பட்டறிவினால் தன் மகளின் உள்ளத்தைத் தேர்ந்து கொள்ளாதவர் என்றும் பொருள் கொள்க. தமக்குற்ற அறிவாலும், நிகழ்ச்சியாலும் மன அறிவாலும் தன் உள்ளத்தைத் தேராதவர் தனக்கு மணவினை தேர்ந்தனரே என்று இழிவு தோன்றக் கூறினள் என்றபடி.

யாங்குகொல் முயல்வது: தன் உள்ளத்தைத் தமக்குற்ற மனவியலால் தேர்ந்து உணராதவர், இம்மண வினைக்கு ஒருப் படாத என்னை முனிந்து கொள்வது எதற்கு? என்றவாறு.

இக்கூற்றால் தன் தோழிக்குச் சொல்வதுபோல் அருகில் தான் உரைப்பது கேட்டு நிற்கும் தலைவனுக்கும் தன் உறுதிப் பாடு கூறிஞள் என்றபடி.

யாதிவர் வினை: மணவினை குறித்த எம் பெற்றோரின் செய்கை இத்தகைய சிறுமை வாய்ந்ததே என்றும்,

மணவிழா குறித்துத்தம் பெற்றோர் வினைபடத் தொடங்கி விட்டனர்; இனி என் தலைவன் செய்யப் போவதொரு செயல் தான் என்ன? என்று தோழி முகமாகத் தலைவி தலைவனைக் கேட்டனள் என்றும் பொருள் கொள்க.

இப்பாட்டு 'குறிஞ்சி' யென் திணையும், 'நொதுமலர் வரைவுழித் தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நின்றது' என்ற துறையுமாம்.

இனி, 'நொதுமலர் வரைவுழித் தலைவன் சிறைப்புறத் தாளுகத் தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றது' என்றும் கொளற்பாலதாம்.

பாட்டு 7

நாடு பலவாக; மொழி பலவாக!
 ஆடமை கொடியின் அரசு பலவாக!
 மாணும் ஒழுகினும் மக்கள் பலராக!
 எத்திசை என் னோ ராயினு மத்திசைப்
 புலனும் உளமும் பூண்டா ராகி, 5
 நிலத்துயிர்க் கெல்லா மளியி னிரங்கிப்
 புலத்துறுப் புய்க்குஞ் சான்றவ ருளரே!
 வெம்மை மாக்களும் வினையழி வாரும்
 மும்மையு முளரவர் உய்யல் வேண்டிப்
 பன்னூல் நுவன்று பாதை தெரித்தல் 10
 பெய்ந்நூல் நின்ற மேலோர் பாடே!
 ஊருணி மருங்கிற் பல்லதர் வகுத்து
 நீருண வருஉம் வேட்கை யோர்க்கு
 நின்றது தணிப்பதக் கடனே!
 என்றும் வாழுந ரித்தகை வோரே! 15

பாட்டு. 7

பொழிப்பு: இவ்வுலகத்து நாடுகள் பலவாகும்; ஆங்காங்கு
 வழங்கும் மொழிகளும் பலவாகும். அவற்றை ஆளும், ஆடு
 கின்றதும் அமைகின்றதுமான அறுவை இலச்சினையாகிய
 கொடிகள் சான்ற அரச அமைப்புகளும் பலவாகும். அவ்
 வமைப்புகளுக் கடங்கிப், பெருமை மிக்க நாகரிகத்தும்
 பலராவர். இவ்வழி, எவ்விடத்தாராயினும், எம் மக்கட்
 பிரிவினராயினும், அவ்வவ்வழி அறிவுணர்வும், உள்ள
 வுணர்வும் பூண்டவராகி, இவ்வுலகின்கண் கால்கோளும்
 எல்லாவகை உயிர்கட்கும் அருளால் இரங்கல் செய்து, அவ்
 வுயிர்கள் தாங்கிய புலன்களின் உறுப்பு விளக்கத்திற்கு
 அவற்றை வழி நடத்துதற்குச் சால்பு மிக்க தன்மையர்

என்றும் உளராக. அவர் உளர் போலவே, அறிவானும் உளத் தானும் கொடுமை மிக்க மாந்தப் போலியரும் விலங்கு போலியரும், தாம் தாம் மேற்கொண்ட வினைகளான் அழிந்து படுவாரும் எக்காலத்தும் உளராவர்; அவ்வகையினார் தம் தம் நிலைகளினின்று உய்ந்து போதல் விரும்பி, அவர்செலும் வழி நிலைகளை முட்டறத் தெரிவிக்கும் பல்வகை நூல்களை நுவலுதல், மெய்யறிவாற் கண்டுணர்ந்து அடங்கி நின்ற மேலோராகிய அவர் வினை ஆகும். ஊர் மக்கள் உண்ணுதற் குதவும் நீர்நிலைப் புறத்து, வரவும் போகவுமாகப் பல வழி களையும் அமைத்துக் கொள்ளும் நீர் வேட்கை மிகுந்த மக்கள் போல், அறிவு வேட்கை மிக்கு வருவார்க்கு அது தணிவித்துப் போக்குவிப்பது அவர் மேற் கொண்ட வினையின் கடப்பாடு ஆகும். அத்தகைமை சான்றவரே இவ்வுலகத்து என்றென்றும் உடலாலும் உணர்வாலும் வாழ்ந்து வருகின்ற தன்மையோர் ஆவர்.

விரிப்பு: இப்பாடல் புறத்துறையைச் சார்ந்தது.

அறிவுப்புலன் உழுது, வித்தி, விளைவித்துத்தானும் உண்டு, ஏனையோரையும் உண்பிக்கும் சான்றவர், இவ்வுலகத்து எந்நிலத்தும் எம் மக்கள் தொகுதியிலும், எவ்வகை ஆட்சியின் கீழிருந்தும், கடமையாற்றுந் தகைமையையும், அவர்தம் மெய்யானும், மெய்ந்நூலானும் என்றென்றும் வாழும் வகைமையையும் விளக்கிக் காட்ட வெழுந்ததிப் பாட்டு.

பொண்மையும் போன்மையும் மிக்க உலகத்துச் சான்றவர் தோற்றமும் இருப்பும் கடப்பாட்டால் உணரப் பெறும் ஆகையான், அவர்தம் கடப்பாடு யாதென்று உணர்த்தக் கூறியது இப்பாட்டு.

பொண்மை பொய்மை. போன்மை-போலிமை.

மக்களால் நாடுதல் பெறும் தன்மையாகலின் நாடு எனப் பட்டது. அது நலத்தானும் வளத்தானும் இயல்பாகித் தன்னை நாடுதல் செய்விக்கும் நிலம். தன்னைச் சார்ந்தார் வேறு

நலனும் வளனும் நாடாமல் நிற்கத், தன்னை வளப்படுத்திக் கொள்வது நாடு என்பர் வள்ளுவர். 'நாடு என்ப நாடா வளத்தன'. நாடு-தொழிலாகு பெயர்.

பலவாக-பலவாகுக. நாடுகள் பலவாயினமையின் மொழிகளும் பலவாயின. பலமொழிகள் உள்ளடங்கிய நாடும், பல நாடுகள் உள்ளடங்கிய மொழியும் உளவாம் என்க. தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளுவம், உருது, மராட்டியம், பிரஞ்சியம் முதலிய பலமொழிகள் உள்ளடங்கிய நாடு தமிழகம். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஆத்திரேலியா, இந்தியா, இலங்கை முதலிய பல நாடுகள் உள்ளடங்கிய மொழி ஆங்கிலம்.

ஆடமை கொடி-ஆடு கொடி, அமைகொடி என இரு தொகையாகக் கொண்டு, அரசு ஓச்சுதல் காலத்து ஆடு கொடியாகவும், அரசு ஒழிதல் காலத்து அமைந்த கொடியாகவும் பொருள் கொள்க. ஒரு கொடியின் இவ்விரு நிலைக்கு இடைப்பட்ட காலமே ஓர் அரசுக் காலம். அக்காலம் பல வாகுக என்பதாம்.

மாண்-பெருமை, சிறப்பு. மாணும்-சிறப்பினும், மக்கட் சிறப்பு நாகரிகம் என்க.

ஒழுகு-ஒழுக்கம், மக்கள் ஒழுக்கம் பண்பாடு என்க. ஒழுகினும்-ஒழுக்கத்தானும். சொற்சிறப்பு முற்கூறப்பட்டது.

மக்கள் பலர் ஆக-அவ்வக்கால் பெற்ற நடைமுறைப் புறப்பாடு ஆகிய நாகரிகத்தானும், வழிவழிப்பெற்ற அகப்பாடு ஆகிய பண்பாட்டானும் மக்கள் பல பிரிவுகட்கு உட்பட்டவராவர். முந்நூற்றாண்டுக் காலப் புழக்கத்தில் ஆங்கிலரொடு புற நாகரிகத்தான் ஒன்று படினும், அகப்பண்பாட்டான் தமிழர் வேறுபடுத்தல் காண்க.

நிலத்தானும், மொழியானும், ஆட்சியானும், நாகரிகத்தானும், பண்பாட்டானும் மக்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டவ

ராவர். நிலத்தொடு மொழியும், மொழியொடு ஆட்சியும், ஆட்சியொடு நாகரிகமும், நாகரிகத்தொடு பண்பாடும் தொடர்புடையனவாகும். இவற்றுள், முன்னவை தழையத் தழையும் பின்னவை. முன்னவை குலையக் குலையும் பின்னவை.

இனி, ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் ஒவ்வொரு வளம் இருத்தல் உண்மையின், ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் ஒவ்வொரு மொழி உண்டாம். அவ்வவ்வெல்லை தடவும் மொழி தூய்மை மிக்கிருத்தலும், அவ்வவ்வெல்லை கடவும் மொழி தூய்மை மிக்கழிதலும் இயல்பு. நெல்லைத் தமிழ் கேரளத்தும், ஆந்திரத் தெலுங்கு சென்னையினும் மிக்கழிதல் காண்க.

இவை போன்றே ஆட்சி, நாகரிகம், பண்பாடு முதலியவை ஒன்றொடு ஒன்று முட்டித் திரிந்து வேறாதல் இயல்பாம். இவை எல்லாமும் எத்திரிபுறினும், சான்றாண்மை எந்நிலத்தும், எக் காலத்தும், எம்மொழிக் கூட்டத்தும், எவ்வாட்சிக் காலத்தும், எவர் நாகரிகத்தும், எப் பண்பாட்டிடையினும் திரிபுறது நிறறல் தன்மையை விளக்கவே இத்திரிபுகள் வலியுறுத்தப் பட்டன.

எத்திசை-எம்மருங்கு.

திசை, திக்கு தூய தமிழ்ச் சொற்களே.

திசையச் செய்தலின் திசையாயிற்று.

திக்கச் செய்தலின் திக்கு ஆயிற்று.

திசைதல், திக்கல்-தடுமாறல், மயங்கல்.-வழி புலப்படாத் தன்மை. திக்கு என்ற தென் சொல்லைத் தாம் கொண்டு, வடசொல் என்று வழக்கழித்து இழிவழக் காடுவர் ஆரியர்.

திகைதல்-திசைதல் ஒரு பொருட் பல சொற்கள். .

என்னோர் ஆயினும்-எத்திறத்தோர் ஆயினும். இன்ன நாட்டினர், மொழியினர், கொடியினர், அரசினர், மாணினர், ஒழுகினர்-என வரையறை தவிர்ந்த திறத்தோர்.

புலனும் உள்ளமும்-அறிவுணர்வும், உள்ளவுணர்வும். அறிவுணர்வு-ஐம்பொறிகளால் தனித்தனி அறியும் ஐம்புலன் உணர்வு. உள்ள உணர்வு-இவ்வைம்புலன் உணர்வும் முதிர்ந்து ஒன்று கூடிய விடத்துத் தோன்றும் மெய்யுணர்வு. ஐந்தும் ஒரே காலத்து, ஒரே அளவின், ஒரே படித்தாய்ப் பொருந்தா வாகலின் அவை மாறி மாறியும், குறைந்தும் கூடியும் பொருந்தும் தன்மை நோக்கி உள்ள உணர்வும் வேறுபட்டு விளங்கும் என்க. இவ்வைம்புலனறிவும் நிலத்தானும், மொழி யானும், ஆளுமையாலும் தொடக்கத்தே வேறுபட்டு நிற்பினும், முடிவே இவ்வுலகத்துள்ள எல்லா உயிர்கட்கும் ஒன்றுபட்டு உள்வாங்கும் தன்மையது. நம் வாயால் இட்ட ஒலி, நம் காதால் கதுவப் படுதல் போல், ஒரு பொறியால் எறியப்பட்ட உணர்வு இன்னொரு பொறியால் அறியப் படுதல் நிகழும். அதுபோலவே ஐம்புலனறிவும் ஒன்றுபட்டு உள்ள வுணர்வால் உள்வாங்கப்படும். அக்கால் உள்ளம் நுண்மை எய்தும். அந்நுண்மை சுரக்கச் சுரக்கப் புலன் உணர்வு வறக்கும்: புலனுணர்வு வறளவே பொறி செத்துக் காயும். அதன்பின் எதிரேறிப் பாய்ந்த உணர்வெல்லாம் உளவூற்றி னின்று பொறிப் புலன்கள் வழி எதிரிறங்கிச் சாயும். அக்கால் பொறிகள் வழிக் கொள்ளப்படும் அறிவு ஒன்றுமில்லை; தள்ளப் படும் அறிவே மிகுதி என்க.

கையிறைவையுள் (Boring Pumb) தொடக்கத்து ஊற்றப்படும் நீர், உள்நீர் மேலேறி வரத் துணை நின்றலும், பின் ஊற்று நீர் தொடர்ந்து இறைவை வழி வெளியேறுதலும் போல்வன, பொறிகள் உள்வாங்கிய புலனுணர்வும் (தொடக்கத்து ஊற்றும் நீர்) பின் அவை வழி, உள்ளம் வெளியேற்றும் மெய்யுணர்வும் (பின்வரும் ஊற்று நீர்) என்றறிக.

முதற்கண் புலனறிவு மிகுத்தே உள்ளவுணர்வு மிகுமாகலின் புலனும் உள்ளமும் எனலாயிற்று.

பூணுதல்-பூட்டப் பெறுதல்.

(பூண்ப்பெறுதல் பூணும், அணியப் பெறுதல் அணியும் ஆகும். அணிதல் அடிக்கடி கழற்றப் பெறுமாறு ஒன்றை உறுப்பிற் கொளுவித்தல். பூணுதல் என்றும் கழற்றப் பெறவாறு ஒன்றை உறுப்பிற் கொளுவித்தல்.

ஆடை, வளை, முடி, மாலை, குப்பாயம், காலுறை முதலியன அணிவிப்பன.

கடகம், தோடு, மங்கல நாண், மணம், புகழ் முதலியன பூணுவன.

‘மங்கல நாண் அணிதல்’ எனல் பிழையான வழக்கு.

‘மங்கல நாண் பூணுதல்’ என்பதே தமிழ்ப் பண்பு வழக்கு; அது கழற்றுதற்குரியதல்லதாகலின்.)

புலனும் உளமும் பூண்டார்-புலனறிவும், உள்ள உணர்வும் நிலை நிற்கப் பெற்றார்.

நிலத்து உயிர்க்கு-நிலத்தின் கண் வெளிப்போந்த உயிர் யாவினுக்கும். மாந்தர்க்கு மட்டுமின்றி, விலங்குகளுக்கும் சான்றோரே வழிகாட்டியாகலின்.

அளியின் இரங்கி-அருளால் இரங்கி. அருளல்-அன்பால் முதிர் தல். அறிந்தவிடத்துச் செலுத்தல் அன்பு. அறியா விடத்தும் செலுத்துதல் அருள். அறியாவிடத்துச் செலுத்தப் படும் அருள், பின் அறிந்தவிடத்து அன்பாகக் குறுகுமோ என்பார்க்கு, அஃ தன்று; அன்பிற்குரியர் தொடக்கத்து அறியாரேயாயினும் அவர்பால் முற் செலுத்துதல் அருளன்று; கண்ணோட்டம் என்க. மேலும் அறியாவிடம் முகநோக்கில்லா இடம் மட்டும் அன்று; அறியாமை மிக்க விடமுமாம் எனக் கொள்க.

புலத்துறுப்பு உய்க்கும் சான்றவர்-ஐம்புலவுணர்வினை மெய்யுணர்விற்படுத்தும் சால்பு மிக்கவர். உளர்-உளராக. சாலுதல்-நிறைதல் தன்மை. அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்

னோட்டம், வாய்மை என்பன போலும் மீமிசை மாந்தத் தன்மைகள் நலியாது பொருந்தி நிறைதல்.

வெம்மை மாக்கள்-கொடுமை நிறைந்த விலங்கின் தன்மையர். வெம்மை-கொடுமை; கொடுமை-வளைதல் தன்மை. வெம்மை(குடு) பட்டது கோடும்(வளையும்) ஆகலின் வெம்மைக் கருத்தினின்று கொடுமைக் கருத்து தோன்றியது. மாந்த நிலையினின்று கோணிய தன்மை நிறைந்த மாந்தப் போலிகள், புலனறிவை உள்வாங்கி, அகத்தறிவை வெளிக் கொணராது, புலனறிவைப் புறஞ்சிதர்ந்து, அகத்தறிவை உட்புதைக்கும் அறியாமை மிக்கவர். ஏதங்கொண்டு ஊதியம் போக விடும் பேதையர் இவர்.

வினையழிவார்-இவர் பேதைமை நீங்கினும் வழிமாறியவர். ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையர். தம் அகமுனைப்பாலும், புறமுனைப்பாலும் தத்தமக்குற்ற வினைப்பாடுகளின் அழிந்து படும் தன்மையர்.

மும்மையும் உளர்: மூன்று காலத்தும் உளராவர். தீமை அன்றன்று தோன்றி, விளங்கி, அழிதலுறும். நன்மை அன்றன்று தோன்றி, விளங்கி, நிலைநிற்கும். தீமை மக்கட்கு இறங்கு படியும் நன்மை ஏறுபடியும் ஆகும். வாழ்நிலைப் படிகளுள் எதிரெதிராக வந்து கொண்டிருக்கும் தீயோரும் நல்லோரும் தத்தமக்குற்ற நல்லோராலும் தீயோராலும், ஆட்கொள்ளப்பட்டும் ஆட்கொளுவிக்கப்பட்டும் உய்கின்றனர். இனி, நன்மையும் தீமையும், உண்மையும் பொய்மையும், ஒளியும் இருளும் போல் ஒருமையின் அகப்புறமான இருமை நிலைகள். இவ்விரு படித்தான நிலைகளில் இருளினின்று ஒளிக்கு நடப்பதே வாழ்வாகும். நடப்பு பின்னோக்கியதாயின் உயிர் பிறப்பினின்று உய்ந்து போதல் இல்லை என்க. இவ்விரு நிலைகளின் பிறவேறாத தன்மைகளை மெய்ந்நெறி நூற்களில் விரிவாகக் கண்டுணர்க.

உய்யல் வேண்டி : உய்தல் விரும்பி வேண்டி விரும்புதல்.

பன்னூல் நுவன்று : அறிவும், உளமும் புலப்படும்படியான பலவகை நூல்களில் எடுத்துக்கூறி. நுவலல்-நூல்வழிச் சொல்லுதல்.

பாதை தெரித்தல்-அவர் செல்லும் அறவழிகளைத் தெளியக் கூறுதல்.

மெய்நூல் நின்ற மேலோர் பாடு : மெய்ம்மையான நூற்களைக்கற்று, உணர்ந்து, அடங்கி நின்ற சான்றோர் வினைப் பாடு. படுதல் பாடு. படுதல்-அழுந்துதல்-அழுந்தி அறிந்த அறிவைச் செயற்படுத்தல்.

ஊருணி மருங்கில்.....அது தணிப்பது அக் கடனே : ஊரால் உண்ணப்படுகின்ற நீர் நிலைக்குப் பல வழிகளையும் வகுத்துக்கொண்டு வரும் நீர் வேட்கை உடையவர் போல், அறிவு வேட்கை கொண்டு வருவோர்க்கு அறப்புலல் அருந்தக் கொடுப்பது அச் சான்றோரின் கடன்.

நீர் வேட்கை உடலது; அறவேட்கை உயிரது. உடல் கனலால் காய்ச்சப் பெறின் நீர் வேட்கை மிகும். உயிர் மறவுணர்வால் காய்ச்சப்பெறின் அறவுணர்வு வேட்கை மிகும். அறவுணர்வு-மெய்யறிவுணர்வின் பருநிலை.

இத்தகைவோரே என்றும் வாழுநர் என்று கூட்டுக.

இது, மெய்யறிவு வேட்கையினையும், அவ்வேட்கை தணிக்கும் சான்றோர் இத்தகைமையினார் என்பதையும், அவர் வாழும் நாடும், பேசும் மொழியும், ஏந்தும் கொடியும், பேணும் அரசும், கொளவும் நாகரிகமும், தழுவும் பண்பாடும், தோன்றும் மன்பதையும் எத்தன்மை யுடையவாயிருப்பினும் அவர் தாம் பிறருக்கு மெய்யறிவு கொளத்தி உய்வித்தலையே தம் கடமையாகக் கொண்டிருத்தலையும், அதன் பொருட்டே அவர் முக்காலத்தும் வாழும் தகைமை பெற்றிருப்பதையும் எடுத்துக் கூறவந்த பாடலாகும். இது, பொதுவியல் என் திணையும், பொருண்மொழிக் காஞ்சி என் துறையுமாம்.

பாட்டு: 8

வலிதே காலம்; வியப்பல் யாமே
முனைமுகம் பதிய மாந்திப் பா அல்
ஒழுக வாய்வாங்கி “ஊ, ஆய்” எனவுமிழ்ந்து
தந்தை கழிநகை பெறக்காட்டி, யிழிந்து
குறுநடந்தும் ஓடியும் முதுகிவர்ந் தேச்சியும் 5
நெருநல் ஓவத்து நினைவழி யாமே,
பார்த்த மேனி படர நடைநெற்றி
ஆடு சிறுகால் அதைந்தூர மேற
மெலிந்த புன்மார்பு பொலிந்து வலியக்
குரல்புலர்ந்தே அணல்தாவ 10
உளைபொதிந்து கழுத்தடர
வளைமாதர் மனமித்ப்பத்
திமிர்ந்தெழுந்து நின்றற்குப்
பணைந்தெழுந்த இணைநகிலம்
குறுநுசுப்புப் பேரல்குல் 15
வாலெயிற்றுக் கழைதாளி
முனையொருநாள் வரைக்கொண்டு
மனைதனி வைக்கயெஞ் சிறுமகன் தானும்
பெறல்தந்த பெருமகன் உவக்காண்,
திறல்நந்த யாங்கிவன் தேடிக் கொண்டதே! 20

பாட்டு: 8

பொழிப்பு: வலிவுடையது காலம்; வியப்புறுவேம் யாம்!
தாயிடத்து முலையின் மிசை, குழவியின் முகம் முற்றும்
பதியும்படி பாலை வயிறு முட்ட அருந்தி, அஃது ஒழுகிக்
கொண்டிருக்கும்படி தன் வாயை மீட்டு வெளியெடுத்து, ‘ஊ’
‘ஆய்’ என உமிழ்ந்து, தன் தந்தை பெருநகை செய்யுமாறு
காட்டி, எம் மடியினின்று இறங்கிக் குறுகிய அடிகள் சார்ந்த

நடையிட்டும், சில பொழுது ஓடியும், சிலகால் தன் தந்தையின் முதுகின் மிசை யேறி அவரைக் குதிரையாக எண்ணி ஓச்சியும் நின்ற, நேற்றைய பொழுதின் ஓவியமெனப் பதிந்த என் நினைவுகள் அழியாமல் நிற்கவும், யாம் பார்த்து மகிழ்வுற்ற மேனி படர்ந்து பொலியவும், நடைதடுமாறி ஆடி நின்ற சிறிய கால்கள் விம்மிப் புடைந்து உரமேறி நிற்கவும், மெலிந்து நின்ற சிறிய மார்பு அழகுபெற, வலிவுபெற்று நிற்பவும், குரல் தடிப்பவும், முகவாயினும் தாடையினும் அடர்ந்த மீசையும் தாடியும் தாவி நிற்பவும், தலைமயிர் அடர்ந்து வளர்ந்து கழுத்தை அளாவி நிற்பவும், உடல் கட்டு மிகுந்து வளர்ச்சியுற்று நிற்கவும் செய்தானுக்குப், பருத்து விம்மி இணைந்து நின்ற முலைகளும், குறுகி யொடுங்கிய இடையும், அகன்ற இடைக்கீழ்க் கடிதடமும், வெள்ளிய எயிறும், மூங்கில் போன்ற தோள்களும் கொண்டாள் ஒருத்தியை, முன்னைய ஒரு நாள் மணற்கொண்டு, தனி மனையில் வதியும்படி வைக்க, எஞ்சிற்று மகனாகிய அவன் தானும் பெற்றுத் தந்த பெருமை பொருந்திய தன் மகனை உதோ, இவண் காண்! தனக்குற்ற திறமை நிறையும்படி இவன் அவ்வாற்றலைத் தேடிக் கொண்டது யாங்ஙன்?

விரிப்பு: இப்பாடல் அகத்துறையைக் சார்ந்தது.

தன் மகனின் குழவிப் பருவத்தையும், அவன் விரைந்து வளர்ந்து இளைஞனாகி மணம் புரிந்து, ஈண்டொரு மகனுக்குத் தந்தையாகி நின்ற காலத்தையும் கண்ட தாய் ஒருத்தி, அவன் இத்திறம் பெற்றது எங்ஙனோ என வியந்து கூறியதாக அமைந்ததிப் பாட்டு.

இவனை விரைந்து இம்மாற்றத்திற்குரியனாக்கிய தூலம் எத்துணை வலிமையுடையது எனக் கூறுவான் வேண்டி, வலிதே காலம் என்றாள். வலிது வன்மையுடையது. குழவியை இளவோனாகவும், இளவோனை முதுவோனாகவும், முதுவோனை

மூப்போகாவும் செய்கின்ற ஆற்றல் பொருந்தியது காலம். இனிக், குழுவியைக் குமரனாக்கி, ஒரு குழவிக்கும் தந்தையாக்கிய காலம், தன்னையும் கிழவியாக்கியதைத் தாய் தன் மகன் வழிக் காண்பாளாயினான். எனினும் 'தன்கண் என்றும் தனக்கின்மை' என்றபடி, தன் மாற்றத்தை வியவாது தன் மகனின் மாற்றத்தைக் மண்டு வியந்தாள் என்க.

வியப்பல் யாமே என்றது, தன் கணவனையும் உள்ளடக்கிய கூற்று. கணவனினும் தானே அவனை ஊட்டியும் தூக்கியும், உடுத்தும், உறங்குவித்தும், பல்வகையிற் சீர் ஆட்டியும், அணுகியும் மகனைக் கண்டவளாகையால், தாய் தன் மகன் வளர்ச்சியைக் காலம் செய்த மாற்றம் என்றும், அது வியத்தற்குரியது என்றும் கூறுவதற்கு மிகவும் உரிமையோளானாள்.

இனி, தன் மகன் குழவிப் பருவத்திலிருந்து மணம் செய்க்கும் வரை, தாய் அவனிடத்துப் பல்வகை மாற்றங்களையும் படிப்படியாகக் கண்டாளேனும், அம்மாற்றங்கள் யாவும் அவனை அவளுக்கு இளவோகுவே காட்டியமையால், அவள் அக்காலத்தை அன்றன்று வியவாமல், ஈண்டு அவன் பிறிதோர் உயிரைப் படைத்தற்குரிய திறம் பெற்ற அளவிலேயே, அவனை முழு ஆடவனாகச் செய்த காலத்தையே மிகவும் வியந்தாள் என்க.

இனி, தன் மகன் பெற்ற பிள்ளையைக் கண்ட அளவிலேயே தாய், அவனைத் தான் பிள்ளையாகப் பெற்றெடுத்த பொழுதையும், அப்பிள்ளை வளர்ந்து வந்த நிலையினையும் நினைவு கூர்ந்து இதனை உரைப்பாளாயினள் என்க.

தன் மகன் குழவிக் காலத்தை நினைவு கூர்வாள், முதற்கண் அவன் தன்னிடத்துப் பாலருந்திய காட்சியையே தன் அகக் கண் வழிக் கண்டாளாகையால், அதனையே தலையெடுத்துக் கூறுவாள் 'முல் முகம் பதிய மாந்தி' என்றாள். தன் முலையின் மிசை குழவியின் முகம் முற்றும் பதியும்படி பால் மாந்திய அக்காட்சி அவள் மறவாத பசுமைக் காட்சியன்றோ.

மாந்துதல்-வேட்கை தீர அருந்துதல்-வயிறு முட்ட அருந்துதல். அவ்வாறு அருந்தியமையால், அக்குழவி பாலை 'ஆய்' என உமிழ்ந்தது என்க.

பாஅல் ஒழுக வாய் வாங்கி-குடித்த கடைசி வாய்ப்பாலை விழுங்காது அது கடைவாயில் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கும்படி தன் வாயை முலைக் காம்பினின்று எடுத்து.

இனி, முலை சுரக்கப் பால் குடித்த குழவி தாயின் முலைக் காம்பினின்று பால் தானே ஒழுகும்படி தன்வாயினை எடுத்துக் கொண்டது என்றும் கொள்க.

ஊ, ஆய் என உமிழ்ந்து: 'ஊ' இழிவுக் குறிப்பும் 'ஆய்' அருந்தற்காகாத இழிபொருள் இடக்கரடக்கலாகக் கூறப் படுவதும். குழவியின் மழலை மொழி, வயிறு நிரம்பும் வரை பாலாக விருந்து 'நிரம்பிய பின் 'ஆய்' என இறுதி வாய்ப் பாலை உமிழ்ந்து காட்டியது என்க.

தந்தைகழிநகைபெறக் காட்டியது: அமிழ்தாகிய பாலை வயிறு புடைக்க மாந்தியதும் 'ஊ' 'ஆய்' எனக் குழந்தை உமிழ்ந்து காட்டத் தந்தை உவகையால் மிகச் சிரித்தார் என்றபடி. தந்தை பெரிதாக நகைக்கும்படி 'ஊ ஆய் என உமிழ்ந்து காட்டி' என்று கூட்டுக.

இழிந்து-இறங்கி-மடியின் மேலமர்ந்து பாலருந்திய பின் ஊ ஆய் என உமிழ்ந்து தாயின் மடிவிட்டு இறங்கி என்றபடி.

குறுநடந்தும் ஓடியும் முதுகு இவர்ந்து ஒச்சியும்- இறங்கிய குழந்தை குறுகுறுவென நடந்ததும், பின் ஓடுதல் செய்ததும், தன் தந்தையின் முதுகின் மேல் ஏறி அவனைக் குதிரையாக எண்ணி ஓட்டுதல் செய்ததும், குழவி பாலருந்துங் காலத்துத் தந்தை அருகிருந்ததும், அவனிடம் பாலை உமிழ்ந்து காட்டி அவனைக் குதிரை இவர்ந்ததும் இவள் உள்ளத்து ஓவிய மாகப் பதிந்து நினைவில் நிற்கின்ற வாகையால், நெருநல்

ஓவத்து நினைவு என்ருள். நெருநல்-முன்னாள். நேற்று. இக் காட்சி நெடுங்காலத்திற்கு முந்தியதாயினினும் நேற்று நடந்ததுபோல் அவள் உள்ளத்து அழியாமல் நின்றது என்ற படி.

அழியாமே-அழியாமல் நிற்க.

பார்த்த மேனி படர-தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவே மேனி படர்ந்து நிற்க. படர்தல்-பரந்து வளர்தல்.

நடை நெற்றி ஆடு சிறு கால் அதைந்து உரமேற-நடையானது தள்ளாடும்படி ஆடி அசைந்த அக்குழவியின் சிறிய கால்கள் பருத்து வலிமை மிகுந்தது என்றபடி.

நெற்றுதல்-நடை தவறுதல். அதைத்தல்-பருத்தல்.

மெலிந்த புன்மார்பு பொலிந்து வலிய-மெலிவான இளமார்பகம் அழகு பெற்று வலிவெய்த.

குரல் புலர்ந்து-சிறு பருவத்திலிருந்த மென் குரல், தடிப்பேறி வலிவு பெற்றது என்றபடி. புலர்தல்-அவிழ்தல், மலர்தல், கட்டு நீங்குதல்.

அணல் தாவல்-முகத்துக் கண் குறுமயிர் அரும்பி, தாடியும் மீசையும் அடர்ந்து வளர்தல்.

உளை-ஆண் தலைமயிர்-பிடரி மயிர். பொதிதல்-நிறைந்து விளங்குதல்.

கழுத்து அடர-பின் கழுத்துப் பகுதியை அளாவி நிற்ப.

மேனி பரந்து வளர்தலும், தள்ளாடிக் கொண்டிருந்த கால்கள் பருத்து, வலிந்து உரம் பெறுதலும், மென்மையான மார்பகம் அழகு பெறும்படி வன்மையுறுதலும், மென் குரல் கட்டு நீங்கி உடைந்து பெருமித முறுதலும், முகத்துக்கண் குறுமயிர் திரளுதலும், தலைமயிர் அடர்ந்து பெருகிப் பின் கழுத்தை அளாவி நின்றலும் ஆண் மகன் பருவ முறுதலுக்கான அறிகுறிகளாகையால், தாய் இம் மாறுதல்களைத் தன்

மகனிடத்தில் படிப்படியாகக் கண்டு, தன் மகனை இவ்வளவு மாற்றத்திற்கும் உள்ளடக்கிய காலத்தை வலி து என்று வியத்தனள் என்றபடி.

முலைமுகம் பதியப்பாலருந்திய குழுவியை இளையோனாக்கிய காலம், அவன்பால் இன்னும் சில மாற்றங்களையும் செய்யக் கருவியாக விருந்ததை அவள் மேலும் கூறுவாள். தன் மகன் முழு அளவில் இளையோனாகிய பின், அவன் தோற்றம், காதல் மணம் கொண்ட கன்னியர் தம் நெஞ்சங்களை மிதித்துத் துன்புறுத்தும்படி இருந்தது என்றும் கண்டாள் எனவே வளைமாதர் மணம் மிதிப்பத் திமிர்ந்து எழுந்து நின்றான் என்றான். வளையல்கள் அணிந்த காதன் மிக்கக் கழியிளமைக் கன்னியரின் மனநினைவுகளை யெல்லாம் மிதித்துத் துயர்தரும்படி, உடல் பருவத்திரட்சியுற்று எழுந்து நின்றான் என்றபடி.

மாதர்-காதல் உள்ளம் கொண்ட இளம் பெண்டிர்.

மாதர் காதல் (தொல்-உரி-30) [இது தூய தனித்தமிழ்ச் சொல். இதனை 'மாதா' எனும் வட சொல்லினின்று வந்த தென அறியார் கூறுவர். 'மாதா' எனும் வட சொற்குத் 'தாய்' என்பது பொருள். ஆனால் தமிழில் 'மாதர்' என்ற சொல் அழகு, இளமை, காதல் என்று பொருள் பெற்று, அவ்வழகும், இளமையும், காதலும் உடைய பருவப் பெண்டிரை மட்டுமே குறிக்கும் உயர்தனிச் சொல். தமிழ் மொழிச் செழுமையும், வளப்பமும், ஆற்றலும் அறியாப் பேதையோர் சிலர் ஆரியப் போலிப் பொய்யுரைக்கு அடிதாங்கி இழிவழக்காடுதற்குத் தமிழ் மக்கள் விழிப்புற்றிருக்க. முது பெண்டிர் பழந் தமிழ் நூல் வழக்கில் மாதர் என்ற பெயரால் குறிக்கப் படுவதிலர். ஒலி நூலும், சொன்னூலும், மொழி நூலும் அறியா வல்லடி வழக்கார் சிலர்தம் சொல்லாடல்களுக்குத் தமிழர் செவி மயங்காதிருக்க.)

புனமிதித்தல்-பிறநினைவழித்துத் தன் நினைவழுத்தித் துன்புறுத்தல். இளையோனாக வளர்ந்து காதன் மாதர் தம்

மனங்களைத் துன்புறுத்தி நின்றானுக்கு மணம் செய்வித்த நிகழ்ச்சியை இனிக்கூறுவான் தொடங்கினள் என்க.

பணைத்தெழுந்த இணை நகிலம்-புடைத்து விம்மி நெருங்கி வளர்ந்த கொங்கைகள்.

குறு நுகுப்பு-ஒடுங்கிய இடை.

வால் எயிறு-வெண்மையும், கூர்மையும் கொண்ட பல் வரிசை.

கழை தோளி-மூங்கில் கழை போன்ற பசுமையும் இளமையும் ஒளியும் பொருந்திய தோளையுடைய பெண்.

முனையொரு நாள்-முன்னொரு நாள்.

வரைக் கொண்டு-மணங்கொண்டு. வரைதல்-மணத்தல். வரை எனஞ் சொல் நெறி எனும் பொருள் பட்டு, உலக நெறியாகிய திருமணத்தைக் குறிக்கும்.

மனை தனி வைக்க-தனி மனையில் வாழும்படிச் செய்ய.

இளைஞனாகி நின்ற தன் மகனுக்கு அழகும், இளமையும், தகுதியும் சான்ற இளம் பெண் ஒருத்தியை மணங்கொண்டு, அவரிருவரையும் தனி மனையில் வைக்க என்றபடி.

எம் சிறுமகன்-எம்முடைய சிறியோனாகிய மகன். பெற்ற தாய்க்குத் தம்மகன் என்றும் இளையோனாகவே படுவானாகையால் சிறு மகன் என்றார்.

பிள்ளையைப் பெறுவிக்காப் பருவம் வாய்ந்தோன் என்று தான் கருதியிருப்ப, அவன் தானும் ஒரு பிள்ளையைப் பெறு வித்துக் கொண்டானே என்ற வியப்புத் தோன்ற அவனைச் சிறுமகன் என்றார்.

இனி, மணஞ் செய்வித்த மறு ஆண்டே, அவன் பிள்ளை பெறுவித்த காதன் மேம்பாடும் இளமைக் குறும்பும் தோன்றும்படி அவனைச் சிறுமை பொருந்தியவன் என்று குறிக்க வேண்டி, சிறுமகன் என்றும் கூறினார் என்க.

சிறுமை-சிறு பருவத்திற்கியல்பாய் துடுக்குத் தன்மை.

பெறல் தந்த பெருமகன்-பெற்றுத் தந்த பெருமை பொருந்திய மகன். தன் மகன் தனக்குச் சிறு மகனாகவும் அவன் பெறுவித்த மகன் பெருமகனாகவும் படுவதில், தாய் கொண்ட தாய்மையன்பிற்கும் பெருமிதத்திற்கும் இயைபு கண்டு மகிழ்க.

உவக் காண்-உதோ காண். இடைமைச்சுட்டு. “இவன் முலை முகம் பதிய, என்னிடத்துப்பாலை மாந்தியதும் பாலை, ‘ஊ,ஆய்’ என உமிழ்ந்து இவன் தந்தைக்குப் பெருநகை விளை வித்ததும், குறுநடையிட்டு நடந்ததும், கால் நெற்ற ஓடியதும், தந்தை முதுகில் ஏறியிவர்ந்து குதிரை ஓச்சியதும் எம் நினைவில் ஓவியமாகி இன்றும் பசுமையாகி நிற்கின்றன காண்; அத் தகைய குழவிப் பருவம் முதிர்ந்து இவன் உடல் மேனி படர்ந்ததும், கால் அதைந்து உரமேறியதும், மெலிந்த மார்பு பொலிந்து வலிந்ததும், குரல் புலர்ந்ததும், முகத்தே குறுமயிர் கிளர்ந்து தாவியதும், தலைமயிர் கழுத்தடர வளர்ந்ததும் ஆகிய தோற்றத்தால் கண்ணி மாதர் தம் மனம் வருந்தும்படி செய்ததும், அதனால் இவனுக்குப் பணை நகிலும், சிற்றிடையும், பேரல்குலும், முகை முறுவலும், கழை தோளும் சான்ற இளமை நலமிக்காள் ஒருத்தியை மணம் புரிவித்து, அவளொடு தனி மனை கிடத்த, இவனிது காண், பெற்றுத் தந்த பெரு மகனை” என்று தாய் தன் அயலாள் ஒருத்தியிடம் உவந்து கூறி, இவன் தந்தை ‘ஆகிய பெருமை தாளாது,’ “இவன் இத்தகைய திறமையை யாண்டுத் தேடிப் பெற்றான்” என்றும், இவனை இத்திறத்துக் குள்ளாக்கிய காலம் மிக வலியது; எம்மை வியப்புறும்படி வைத்தது” என்றும் கூறினான் என்ற படி.

திறல் நந்துதல்-திறமை மிகுதல், நிறைதல்.

யாங்கு இவன் தேடிக் கொண்டது-இவன் இத்திறமை வளர்ந்து மிகும்படி இவ்விடைக் காலத்து, இதனை யாண்டுத் தேடிக் கொண்டான் என்றபடி.

முலை முகம் பதிய தேடிக் கொண்டதே என்று கொண்டும், பின், வலிதே காலம் வியப்பல் யாமே என்று கூட்டியும் பொருள் காண்க.

இது தாயொருத்தித் தன் தாய்மையுளத்தால் தன்மகன் பெற்ற பிள்ளையைக் கண்டு மகிழ்ந்து கூறிக் காலத்தை வியந்தது.

இஃது, இல்லிருந்து மனையறம் பூண்ட தன் மகன் திற முரைத்த தாகலின் முல்லையென் தீணையும், கிளந்த தமர் வயின் நற்றாய் கிளத்தல் என் துறையுமாம்.

பாட்டு 9

விழைவே வேண்டலின் நனிகுறை வினதே!
 பிழைப்பே வழக்கிலா முறைபிறழ் விலதே!
 உழைப்பே தமிழ் கமழ் உள்ளத் தூன்றியோ
 ரிழைபுறஞ் செல்லா நிலைபொருந் துதலின்
 இழிவழிப் பொருட்குப் பழிகாண் பதுவே! 5
 காதற் பூணலாக் கடுகிழை பூண
 ஆதுணை புரக்குங் குடும்போ பெரிதே!
 வரவே யொருமுழப் பீறல் வரைத்தே!
 நிரப்பே நெடுந்தொளை வாடையி னேர்த்தே!
 வாழ்வே நளிர்ந்த வல்லிருள் முயக்கில் 10
 கூனித் தாழ்ந்த கூரையு னோதத்து
 முழத்துணி மெய்மேன் முன்னும் பின்னும்
 இழுத்திழுத் தழுங்கு மியல்பி ளெத்தே!
 உறவே பொருட்குக் கையகன் றேந்திக்
 குறையக் கரையும் புரைகாய் வதுவே! 15
 அயலே குய்ப்புகை பிறமனை யணுகு
 தியங்குதாழ் செறிக்கு மியல்பின தளியே!
 ஊரே ஆளுநர்க் குளங்கவ லாது
 சீர்மை நூறும் சிறுமைத் ததுவே!
 ஈங்கிவ் விடையிலெம் உயிரே 20
 போங்குறி யறியாக் கானீர்ப் புணையே!

பாட்டு: 9

பொழிப்பு: எம் விருப்பம் எமக்குற்ற தேவையினும் மிகக் குறைவினது. எம் பிழைப்பு வழக்கிலாத நெறிமுறையிற் பிறழ்ச்சி ஏதும் இலாதது; எம் உழைப்பு தமிழ் கமழ்கின்ற உள்ளத்தே ஊன்றி, ஓர் இழைதானும் புறத்தே செல்லாத நிலையிற் பொருந்துதலின் இழிந்த வழி வரும் பொருளுக்குப்

பழிகண்டு விலகும் தன்மையது; அன்பு எனும் அணிகலனன்றிப் பிறிதோர் அணியைக் கடுகளவுதானும் பூணுகிலாத, எமக்கு ஆய துணைவி புரந்துவரும் குடும்பமோ பெரிது. எமக்கு வரும் வரவோ கிழிசல் உடைய ஒருமுழப் பீறல் போன்றது. எமக்குற்ற வறுமையோ, நெடிது தொனைக்கின்ற வாடைக் காற்றைப் போன்றது. இவற்றால் யாம் வாழும் வாழ்வோ, குளிர் பொருந்தி வலிந்த இருளால் முயங்கப் பெற்ற கூரை கூனிய தாழ்ந்த குடிவூள், ஈரங்கசிந்த ஓதத்துள், உடல் போர்த்தப் பற்றாத ஒரு முழத்துணியை முன்னும் பின்னும் இழுத்திழுத்துப் போர்த்தி வருந்திக் கிடக்கும் தன்மை போன்றது. எமக்குற்ற உறவினர்களோ பொருளுக்கென கைகளை அகன்று ஏந்தி, அது நிறையா விடத்துப் பலவாறு குறைகூறிக் காய்கின்ற தன்மையினர். எம் அயலகத்தாரோ, தம் மனையில் தாளிதம் செய்யும் மணப்புகைதானும் பிற மனையுட்புகாவண்ணம், தம் திறந்த கதவம் தாழால் நெருங்க முடுக்கும் இயல்பை உடையவர். யாம் வாழும் ஊரோ, தம்மை ஆளுகின்றார் பற்றிக் கவலாது பெருமையைப் பொடியாக்கும் சிறுமைத்தது. இவை தமக்கிடையில் எம் உயிர், போகின்ற வழி அறியாத ஆற்று நீரின் தெப்பத்தைப் போன்றது.

விரிப்பு: இப்பாடல் புறத்துறையைச் சார்ந்தது.

தம் மனமும் அது கொண்ட விழைவும், அவ் விழைவு புரக்கும் குடும்பமும் அக் குடும்பு பெற்ற வறுமையும், அவ் வறுமை தாக்கும் கொடுமையும், அக்கொடுமை மிகுக்கும் உறவும், அவ்வுறவு சார்ந்த அயலும், அவ்வயல் நிரம்பிய ஊரும், அவ்வூர் நிரம்பிய மக்களும், அம்மக்களிடையே தம் உயிர் செல்லும் செலவும் கூறுவதாக அமைந்ததிப் பாட்டு.

உயிர் பற்றுக் கோடாகக் கொள்வது மனத்தையே ஆகலின் மனவுணர்வு முதற்கண் கூறப்பெற்றது. மனம் வேட்கையுறுது பற்றற்றிருக்கும் அளவை, அது தானுற்ற புற

வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உலகியற் பொருள்மேல் அவாவுதலின் தன்மைவழிக் காட்டப் பெற்றது.

விழைவு:-மனத்தேவை. வேண்டல்-புறத்தேவை. புறப் பொருளை அவாவுதலையே 'வேண்டதல்' என்று வள்ளுவரும் குறித்தார். புறத்தேவையினும் அகத்தேவை குறைந்து நின்றலே, மெய்யுணர்வு மிகுக்க வழி செய்யுமாகலின், விழைவே வேண்டலின் நனிகுறை வினிதே எனக் கூறலாயிற்று.

பிழைப்பு:-உலகியல் வாழ்வு உயர்வையே குறித்த ஒழுக்கம், நாற்றம், காமம் முதலிய சொற்கள் தீயொழுக்கம், தீநாற்றம், இழி காமம் எனக் கீழ்மைப் பொருள்களுக்கும் ஒட்டிவரத் தொடங்கிய இழிந்த நிலையில், கெடுதல், தவிர்தல், தவறல் முதலிய இழிநிலைப் பொருள்களே பெறும் பிழைப்பு என்ற சொல்லும் உலகியல் வாழ்வைக் குறிக்கும் ஓர் உயர்ந்த சொல்லாக உயர்வு பெற்றது.

பிழையின்றி உலக வாழ்வியலா நிலையில், பிழைப்பே வாழ்வு என்னும் பொருள் பெற்றது. எனவே, உலக வாழ்வியலைக் குறிக்க இச் சொல்லே கையாளப் பெற்றது. இச் சொற்பொருள் அண்மைக் காலத்தது.

வழுக்கிலா முறை பிறழ்வினது: மேலேறுதல் இல்லா விடத்தும் கீழ்ச்சறுக்குதல் இல்லாவொரு நிலைக்கு ஊற்றுக்கோலாக நிற்கும் நெறிமுறையில் பிறழ்ச்சி இலது.

உழைப்பு:-உடல் வருத்தம், வருந்துதல் என்னும் பொருளடியாகப் பிறந்து அவ்வருத்தம் செய்யும் உடல் முயற்சியைக் குறிக்கும் பிற்காலச் சொல்.

உள்ளம் தமிழின்பத்துத் தலைப்படிள் ஓர் இழைதானும் புறம் செல்லாது, அவ்வுணர்விலேயே நிலைபெறும் என்பதால் உள்ளத்து ஊன்றி ஓர் இழைபுறஞ் செல்லா நிலை பொருந்

துதல் எனப் பெற்றது. அவ்வாறு பொருந்திய விடத்து, இழிவான வழிகளில் ஈட்டப்பெறும் பொருளுக்குப் பழிகண்டு விலக்கும் பான்மை பெறுதலின், இழிவழிப் பொருட்குப் பழி காண்பது எனலாயிற்று.

இழிதல்-மேல் நின்று கீழிறங்குதல். உயர்வான நிலையினின்று உள்ளத்தைக் கீழ்நிலைக்குத் தாழ்த்துதலால் இழி பொருள் எனப்பெற்றது.

காதலன்பு உளத்தை இறுகப் பற்றுதலின் காதற் பூண் எனப்பெற்றது. கடுகிழை-கடுகத்துணை இழை. ஆதுணை-ஆகியதுணை, வினைத்தொகை-மனைவி. புரத்தல்-பராமரித்தல், காத்தல்.

குடும்பு-குடும்பம். குடும்பு என்ற சொல்வேர் அடியாகப் பிறந்த சொல். கலவு-குலவு-குழவு-குழம்பு-குமும்பு-குடும்பு. குடி என் பெயரடியாகப் பிறந்த சொல் எனினும் வழுவின்றும்.

பீறல்-கிழிந்த துணி-கந்தை.

நிரப்பு-சான்றோர் வறுமை-விளக்கம் முற்கூறப் பெற்றது. உடலையும்' எலும்பையும் தொளைத்து ஊடுருவிச்செல்வது போலும் குளிர்ந்த வாடைக் காற்றுகையால் தொளை வாடை எனப்பெற்றது. இனி அது நீடுதல் பற்றி நெடுந்தொளை வாடை எனப்பெற்றது.

நேர்த்து-நேரது-சமமானது.

நளிர்-குளிர்-'நள்' ளென் அடியாகப் பிறந்த சொல்.

நள்-நெருக்கம், செறி: உடல் குளிரால் நெருக்கமுறுதல் பற்றி நளி என்பது குளிர்மையைக் குறிக்கும். அணுக்கள் சூட்டால் விரிவடைதலும், குளிர்ரால் நெருக்கமுறுதலும் ஆகிய இன்றைய வேதியல் அறிவுக்கும் பொருத்தமாக இச் சொல் அன்றைய காலத் தமிழ் மொழியில் பொருள் பொதி

சொல்லாக அமைந்திருத்தல் காண்க. நள் + து = நடு-நடுக்கம்; அணுக்கள் நெருக்கமுறுதலால் ஏற்படும் அலைவு: நள் + பு = நட்பு-உயிர் நெருக்கமுறுதல்.

முயக்கம்-சேரத் தழுவுதல்.

கூனித்தாழ்ந்த-வளைந்து தாழ்வுற்ற

ஓதம்-வெள்ளம் வெள்ளக் கசிவு.

‘ஓள்’வென் வேரடியாகப் பிறந்த சொல்.

ஓள்-வெண்மை-ஓளி-ஓளிர் தல். (வெண்மை உள்ளது ஓளிர் தலும் ஓளியுடையது வெண்மையாயிருத்தலும் ஓர்க்க). ஓள் + து; ஒது-ஒது ஒதுதல்-ஓசையிடுதல்-ஆரவாரித்தல் ஒது-ஓதை-ஆரவாரம்-ஓசை. ஓதை-ஓதம். தண்ணீர் ஓளிபெற்று விளங்குதலும் பெருத்த ஓசையுடன் செலவு மேற் கொள்ளுதலும் ஆதலின் அதற்கு ஓதம் என்ற ஒரு காரணப் பெயர் தோன்றிற்றென்க.

நீர்க்கசிவு பெற்றுத் தாழ்ந்த கூரைக்குடிலுள் தொடர்ந்து குளிரும் மண்டிய இருட்போதில், உடலைப் போர்த்துதற் காகாத ஒருமுழத் துணியை முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் இழுத்திழுத்து மூடுதலால் ஏற்படும் துயரத்திற் கொப்பான எம் வாழ்க்கை எனப்பெற்றது.

கையகன்று ஏந்தி-கைகளை அகல விரித்தபடி ஏந்தி.

குறையக் கரையும்-குறையுங்காலை ஒலிப்பட ஆரவாரித்தல் செய்யும்.

புரை காய்வது-குறை நிலைகளைத் தம்முட் கனன்று காய்வது.

சூய்ப்புகை-தாளிதப் புகை.

தாழ் செறித்தல்-கதவைத் தாழிட்டு நெருங்க முடுக்குதல்.

இயல்பினது-என்றும் இயல்பான தன்மையுடையது.

அளியே-இரங்கத் தக்கது!

தம் மனையில் சமையல் செய்யுங்கால் எழும் இனிய தாளிதப் புகையும், அண்டை வீட்டினர் தம்வயின் செல்லுதல் கூடாதெனத் தடுக்க, தம் வீட்டுக் கதவினைத் தாழால் நெருங்க முடுக்கியடைக்கும் இரங்குதற்கரிய இயல்பான தன்மையை உடைய அயலார் என்றபடி.

இரங்குதல் அவர் எளிய மனப்பண்பு குறித்து என்க.

ஆளுநர்க்குளம் கவலாது-தம்மை அரசியலால் ஆளுதல் பொறுப்புப் பெறுவார் தம் அறிவு, பண்பு, அறன், நடுவு நிலைமை, தறுகண், கொடை முதலியன பற்றிக் கவலுருது எவரேனும் ஒருவர் ஆளுதலுக் கியைந்து நிற்பது.

உளங் கவலாத்தன்மை கல்வியறிவுக் குறைவானும், அரசியல் அறிவுக் குறைவானும், பொதுமை யுணர்வின்மையானும் ஏற்படுவது.

சீர்மை நூறும்-சிறுமை-செப்பமான உயர்ந்த தன்மைகளை அழித்துக் கொள்ளுதலாம் இழிந்த தன்மை.

ஈங்கில் விடையிலெம் . . புணையே-என்றது ஈங்குக் காட்டிய இத்துணைத் துயர் சான்ற நிலைகளுக்கிடையில் எம் துணுக்குறும் உயிர், எத்திசை போகி இத்தரை கடப்பது என்றறியாது காட்டாற்று வழிச்செல்லும் புணையோன்றதாம் என்பது.

இப்பாட்டு, நாட்டு நிலை குலைந்த நிலையில் மக்கள்நிலை தாழ்தலும், மக்கள் நிலை தாழ்ந்த நிலையில் நாடு திருவிழந்து வாடுதலும், அதன்வழி, சான்றோர் தமக்குற்ற துயரையும் பொருட்டாக நினையாது, நெஞ்சங் கவலுதலும், உயிர் அமுங்குதலும் கூறவந்த பாடலாகும்.

இது பொதுவியல் என் திணையும், பொருண்மொழிக் காஞ்சி என் துறையுமாம்.

பாட்டு: 10

யாங்கியா னாற்றுவ னையே! தூங்குமென்
 ளுங்குபல் லடிசி லட்ட, ஈங்கிது
 நார்ப்பிண சேக்கை யிழிந்துவெளி நண்ணி,
 நீர்வார் செப்பி னனைந்துமண் நிரப்பிச்
 சுள்ளி யடுக்கிக் கொள்ளி யூட்டி 5
 வெள்ளிலைப் படைய லாயத்து விரித்துப்
 பொய்யி னுண்டோர் பையல் மணந்து
 செய்மணற் சிற்றில் வைகி வாழ்தலை
 நிற்பா லுரைத்ததுங் கேட்டதும் நிகழ்த்தத்
 தற்புதுக் கேள்வன் பின்னகந் தாழ்க்க 10
 நன்சினைந் தீனையோன் குஞ்சி நலிக்கவன்
 'அம்மே'யென, அவன் அடுத்தி: தலைக்கவீ
 'தப்பே' யெனயா லைற வோடி
 வெப்புரை மாறி வீடு கிடத்தி 15
 மேற்பணி மேயவிக் கால்துடை சிறுக்கி
 மறுகி னிறங்கியப் பீறல் விளித்துக்
 கரைக்கு நாணீள் கட்டுரை
 உரைக்கப் போதா தொருசிறு நாவே!

பாட்டு: 10

பொழிப்பு: எங்ஙனம் யான் பொறுத்தல் செய்வேன்
 ஐயனே! தூங்கும் என்று கருதி, யான் அடுக்களைக்கண் பல்
 வகையா உணவுவகை அடுதல் செய்ய, ஈங்கு இது கிடத்தப்
 பெற்ற நாரினால் பிணைத்த கட்டிலினின்று இறங்கி வெளிப்
 போந்து, நீர் வாரும் செப்பின் மண்ணிட்டுக் குழப்பிச்
 சுள்ளிகள் அடுக்கித் தீயூட்டிச் சமைத்த மண்சோற்றை
 வெற்றிலை விரித்துத் தன் கூட்டத்தார்க்குப் படையலிட்டுத்
 தானும் பொய்க் காட்சியாக உண்டு, அச்சிறுவர் கூட்டத்
 துள்ள ஒரு பையலை வினையாட்டாக மணந்து கொண்டு, தான்

மணலாற் செய்த சிற்றில் மருங்கு வாழ்தல் போலும் பொய்யின் ஆடுங்காலத்து, யான் நம் இல்லத்துக்கண் நின்பால் உரைத்ததும் உரைக்கக் கேட்டதும் போன்றதோர் உரை நினைந்து இஃது அவன்பால் உரையாடல் செய்ய, அவ்வுரை கேட்ட இதன் புதுக்கேள்வனாகிய அவ்வினையோன், இதனுடைப் பின்னலைப் பற்றி வலித்துத் தலை தாழ்க்க, இது மிகச் சினந்து அவன் தன் தலைமயிரைப் பற்றி வருத்த, அவன் வலிமேலிட்டு 'அம்மே' என அழைக்க, அவன்றாய் அவ்விடத்துப் போந்து இதனைக் கையால் அலைத்தல் செய்ய, ஈது 'அப்பே' எனக் கதற, யான் அலறிப் புடைத்து ஆங்குஓடி, அவன்றயோடு வெப்பமான உரைகளை மாறி உரைத்து, இதனைப் பற்றியிழுத்து வீடு கொணர்ந்து கிடத்திப் பணி மேற்கொண்டு நான் புறக்கணிப்பாய் இருக்க, கால்குடையா நிற்கும் இச்சிறுக்கி மீண்டும் யானறியாவாறு தெருவில் இறங்கி, அப்பீறல் உடுத்த பையலை விளித்து அவனோடு நாள் முழுதும் நீரும்படி கரைதல் செய்தொழுகும் கட்டுரை முற்றும் நின்பால் உரைத்துக் காட்டுதற்குப் போதுவதாகாதது என் ஒரு சிறிய நாவே!

விரிப்பு: இப்பாடல் அகத்துறையைச் சார்ந்தது.

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவதை ஆற்றாத தலைவி, அவன் பிரிவிடை காலத்து, தன் சிறிய மகளின் அடக்கலாகாக் குறும்புச் செயல்களையும், அவற்றால் தான் படுந்துயரமும் கூறி, அக்காலத்து எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பேன் என்று கவன்று கூறியதாக அமைந்ததிப் பாடல்.

தலைவன் பிரிவால் தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படக் கூறாது, தன் சிறு மகள்மேல் ஏற்றிக்கூறி, அவன் பிரிவைத் தவிர்க்க வேண்டினள் என்றபடி.

தலைவி, தன் குறும்பு மகளால் படுதல் தன் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருவதொன்றே எனினும், அவனைத் தான் படுந்

துயரே போல் இட்டுக் காட்டுதல் ஏனெனின், தலைவனின் பிரிவைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியே என்க. இனித் தன்னை யும் தன் குழுவியையும் பிரிந்து செல்ல விரும்புவானுக்குத் தன் மகளின் பிள்ளைக் குறும்பை நினைவூட்டிக் கூறுதல், மீதுற்றக் குழந்தையின் நினைவால் அவன் உள்ளம் பேதுற்றுப் பிரிவுக் கஞ்சம் என அவள் கருதினமையும் ஆகும். இனி, குழந்தையின் குறும்புத்தனத்தால் தான்படும் துயர் அவனுக்குத் தன்மேல் கழிவிரக்கம் ஏற்பட வழிவகுக்குமேல், அதனாலும் அவன் செலவு தடைப்படல் நேரும் என்று அவள் கருதினாள் எனினும் பொருந்துவதாகும் என்க.

பிரியத்தலைப்பட்ட தலைவன் தன் போக்கை அவள் விரும்பவில்லை என்பதை முதற்கண் அவனுக்கு உணர்த்த விரும்பியவள், யாங்கு யான் ஆற்றவன் ஐய! என்றாள். 'ஐ' என்றது தலைவனை, 'ஐ' - தலைவன், 'ஏ' விளி, இரங்கக் கூறியது. ஆற்றுதல் - பொறுத்தல்.

யாங்கு யான் ஆற்றவன்? என்பதால் ஆற்றுதற் கியலேன் என்று உணர்த்தினாள் என்க. தலைவனிடம் எதிர் மறையாக ஆற்றியிரேன் எனக் கடுத்துக் கூறுதல் மனையுறை மகளிர்க்கொத்த தன்றாகலின், எங்ஙன் ஆற்றியிருப்பேன்? என்று இரங்குதல் வினாவாகத் தொடுத்துக் கூறினாள் என்றபடி. அவள் இயலாமையை அவன் உய்த்துணர்ந்து கொள்வதே சால்புடையது என்று அவள் கருதினாள் என்க.

இனி, எங்ஙன் ஆற்றியிருப்பேன் என்று தன் இயலாமையைக் கூறிய அவள், அதற்குரிய காரணத்தையும் அடுத்துக் கூறத் தொடங்கினாள் என்க. அஃதன்றாயின், அவன் தன் பெண்மைக்கு இழிவு கருதலாம் என்று அவள் அஞ்சினாள் என்க.

தூக்கும் என்று அட்ட:- குழந்தையைத் தூங்கவைத்து, அது தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதிலேயே, தனக்குற்ற சமைத்தல் தொழில்களைச் செய்து கொள்ளலாம் என்ற கருத்தில் அவற்றில் ஈடுபட்டாள் என்க.

நூறுசிரியம்—(முதல் பகுதி)

அடிசில்:- அடுதல் தொழிலால் பண்ணப்படுவதாகலின் உணவைக் குறித்தது. அடுதல்-சமைத்தல். அடு கொல், தீயிடு. பச்சைக் காய்கறிகளைக் கொல்லுவதும் தீயிடுதலுமாகிய தொழில் ஆகலின் அடுதல் சமைத்தல் என்றாயிற்று. இனிக் கொல்லுதலும் தீயிட்டழித்தலுமாகிற தொன்றாகலின் போரிடுதலும் அடுதல் எனப் பெயற் பெற்றது.

ஈங்கு இது: இது வென்றது குழந்தையை.

நார்ப்பிணை சேக்கை:- நாரால் இழுத்துப் பின்னப்பெற்ற கட்டில். சேக்கை-சேண் வேர்ச்சொல். உயரத்தைக் குறிப்பது. உறங்குங்கால் உயர்வான இடங்களிலேயே உறங்குதல் இயல்பாகலின் சேண் என்ற வேரடியாகச் சேக்கை என்ற சொல்பிறந்து படுக்குமிடத்தைக் குறித்தது.

இழிந்து:- நழுவி, கட்டிலினின்று ஓசைப்படாது இறங்கி. ஓசைப்படாது இறங்கியது குழந்தையின் வலக்காரத்தைக் காட்டும்.

வெளி:- விரிந்த இடத்தைக் குறிக்கும் சொல்-விள் வேர்ச் சொல். விள் விரிவு; விளர்-விளக்கம் முதலிய சொற்களை ஓர்க. விள்-வெள்-வெளி.

நீர்வார் செப்பு:- நீர் மொள்ளும் செப்பு.

அனைந்து:- குழப்பிச் சேராக்கி.

சுள்ளி:- சிறுசிறு விறகுச் செதில்கள்.

அடுக்குதல்:- அவற்றை எளிதில் தீப்பற்றுமாறு ஒன்றன் மேல் ஒன்று இடைவெளி தோன்ற அடுக்கி வைத்தல்.

கொள்ளி:- பற்றப்படுவதாகிய தீ.

ஊட்டி:- பற்றுமாறு செய்து.

வெள்ளிலைப் படையல்:- வெள்ளிய இலை-வெற்றிலை. விளையாட்டயரும் சிறு மகளிர் தாம் மண்ணால் சமைத்த சோற்றை வெற்றிலையில் பரிமாறினர் என்பதாம்.

ஆயம்:-வினையாடும் மகளிர் கூட்டம்.

பொய்யின் உண்டு:-பொய்யாக உண்ணுதல் போலும் மெய்ப்பாடு காட்டி.

பையல் மணந்து:-சிறியோர் வினையாடுங்காலை, பெரியோர் மெய்யின் ஆற்றும் செயலேபோல், தாமும் பொய்யின் ஆடிக்காட்டி மகிழ்வது உலகியல்பாகவின், பெரியோர் தம்முள் மணந்து மகிழ்தல் போலும் தாமும் தம்முள் மணம் செய்வது போலும், மணம் செய்து கொண்ட கணவன் மனைவியர் உரையாடுதல் போலும், நடித்து மகிழ்வர் என்றபடி.

செய்மணல் சிற்றில்:-மணலால் செய்யப்பெற்ற சிற்றில்.

வைகி:-தங்கியிருந்து.

வாழ்தலை:-வாழ்கின்ற பொழுது.

நிற்பால் உரைத்ததும் கேட்டதும்:-யான் நிற்பால் இல்லறம் புரியுங்காலத்து உரைத்தவற்றையும், உரைக்கக் கேட்டவற்றையும்.

நிகழ்த்த:-நிகழ்த்திக் காட்ட.

பெரியோர் உரையாட்டு சிறுவரைக் கவருமாகவின், அது போல் தாமும் தம் ஆயத்தாரிடைக் கணவன் மனைவியர்போல் உரையாடி மகிழ்வர் என்பதாம்.

தன் புதுக் கேள்வன்:-புதிதாகத் தன்னை மணந்த உரிமையாளன்-கணவன்.

பின்னகம்:-தலைமயிர்ப் பின்னல்.

தாழ்க்க:-தாமும்படி இழுக்க.

உரையாட்டால் சினமும் மகிழ்வும் தோன்றும் போலும் மெய்ப்பாடு காட்டி வினையாடுமிடத்து, சிறியோரும் பெரியோர் போலவே மனைவியர் மயிர்ப்பற்றி உலுக்குதல்; சிறியோர் முன்னர் பெரியோர் இவ்வாறு நடப்பது, அவர்க்கு

எத்துணைக் கவர்ச்சியான காட்சியாகப்பட்டு, அதுபோலும் அவர் நடத்திக் காட்டுதற்கு அவரை வழிப்படுத்திக் காட்டும் என்பதைப் பெரியோர் நினைக்க.

நனி சீனந்து:-மிகவும் சினங்கொண்டு.

குஞ்சி:-ஆடவர் தலைமயிர்.

நலித்தல்:-வருந்தும்படி செய்தல்.

அவன் 'அம்மே' என:-விளையாட்டாக அவன் தலைமயிரை அவள் பற்றியிழுத்து நலிக்க, அதனால் உண்மையிலேயே வருந்தினான் ஆகலின் அது தாளாது, அவன் தன்தாயை 'அம்மே' என விளித்தான் என்றபடி.

அவள் அடுத்து:-அவன் தாய் இவர்களை நெருங்கிவந்து.

இஃது அலைக்க:-இப் பெண்ணைக் கையால் அடித்து வருத்த.

ஈது 'அப்பே' என:-அவன் துணைக்குத் தன் தாயை அழைத்துக் கொண்டது போலவே, இவளும் அவள் துணையினும் வலிந்த துணை வேண்டி, 'அப்பே' என விளித்தாள் போலும்!

யான் அலற ஓடி:-யானும் அலறிப் படைத்து ஓடி.

வெப்புரை மாறி:-வெம்மையான சுடு சொற்களை ஒருவர்க் கொருவர் மாறி உரைத்து.

வீடு கிடத்தி:-தன் மகனைப் பற்றியிழுத்து வந்து மீட்டும் படுக்கையில் கிடத்தி.

மேற்பணி மேய:-விட்ட பணிகளை மேற்கொண்டு ஈடுபட்டு நிற்க.

கால் குடை சிறுக்கி:-கால் குடைந்து நிற்கும் சிறுமி. ஓரிடத்தும் நிற்காமல் ஓடுதலும் வருதலும் ஆகிய கால்களைக் குடைந்து நிற்கும் கால் எனக்கூறலாயிற்று.

மறுகின் இறங்கி:-தெருவில் இறங்கி.

அப் பீறல் விளித்து:-அப்பீறல் உடுத்த பையனை அழைத்து-பீறல்-கிழிந்ததுணி. இழிவு தோன்றக் கூறியது. தன் மகமொடு சேர்ந்து விளையாடுதற்குத் தகுதியற்றான் என இழித்துக் கூறினள் என்றபடி.

கரைக்கும்:-பொருளற்று வெறும் வாய்ச் சொல்லாக உரையாடல்-காகம்போல் கரைந்து நின்றல்.

நாள் நீள் கட்டுரை:-நாள் முழுதும் நீளும் தன்மையில் நெடிய உரையாடல்-கதை.

உரைக்கப்போதாது ஒரு சிறு நாமே:-உரைத்துத் தீராது என்பதை, அதனை எடுத்துக்கூற என்சிறு ஒரு நா போதாது என்று கூறினள் என்றபடி.

‘நீ என்னைப் பிரிவேன் என்று கூறுகின்றாய். நான் நாள் முழுதும் குறும்பு மிகுந்த நின் மகமொடு எங்ஙன் ஆற்றியிருப்பேன். அவளை அடக்கவும் ஆகேன். என் மனைவினைகளைச் செய்யவும் அவள் விடுவாள் அல்லள். நாளும் தெருவிற்போந்து அவளொத்த பிள்ளைகளுடன் வாயும் கையும் ஆடிவம்புரைக்கு என்னை ஆளாக்குகின்றாள். அதன் பொருட்டு நான் துயருறுவது மிகுதி. எனவே எம் இருவரையும் விட்டுப் போவது நினக்கு ஏற்றதாகாது” என்று இறைஞ்சிக் கூறினள் தலைவி என்க.

இது முல்லை யென் தீணையும், பிரிநிலைக்கழுங்கல் என் துறையுமாம்.

பெருஞ்சித்திரனாரின் பாடல் தொகுப்புகள்.

(கனிச்சாறு தொகுப்புகள்)

அரிய பாடல் களஞ்சியம்!

தொடக்கக் காலத்திலிருந்து 1978-ஆம் ஆண்டு வரை எழுதப்பெற்றுத் தென்மொழி, தென்றல், முல்லை, பகுத்தறிவு, தமிழ்நாடு, வானம்பாடி, செந்தமிழ்ச்செல்வி, விடுதலை, தமிழ்ப்பொழில் முதலிய இதழ்களில் வெளி வந்தனவும் வராதனவுமாகிய பன்னூற்றுக் கணக்கான தலைப்புகளின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் ஒரு சேரத் தொகுக்கப் பெற்று தொகுதிகளாக அச்சேறி உள்ளன.

முதல் தொகுதி: தமிழ், இந்தியெதிர்ப்பு, இன எழுச்சி, ஆகியவை பற்றிய மொழி, இன உணர்வுப் பாடல்கள்:

விலை : உருபா 15—00

இரண்டாம் தொகுதி : நாட்டுரிமை, பொதுமை உணர்வு, இனைய தலைமுறை ஆகியவை பற்றிய நாடு, மக்கள் உணர்வுப் பாடல்கள்!

விலை : உருபா 11—00

மூன்றாம் தொகுதி: காதல், இயற்கை, இறைமை, பொது ஆகியவை பற்றிய இலக்கிய செழுமையும் மெய்யுணர்வும் நிரம்பிய பாடல்கள்!

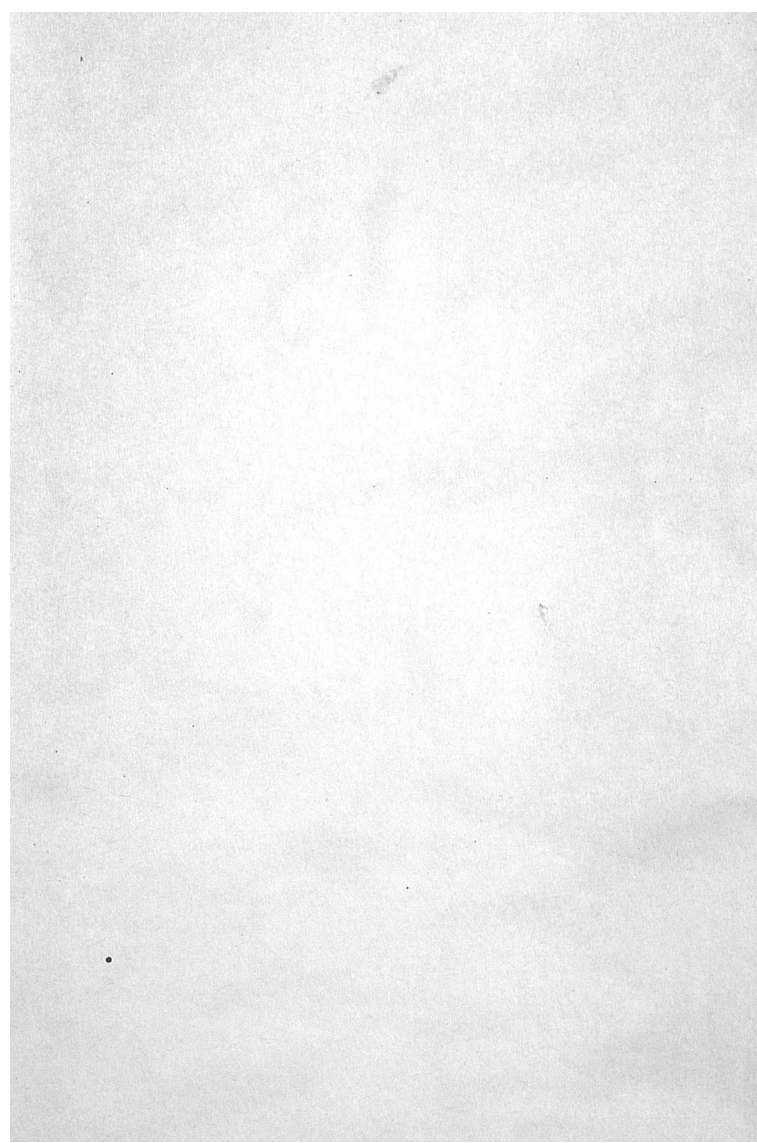
விலை : உருபா 17—50

நான்காம் தொகுதி: ஆசிரியர் இன்றுவரை தலைமையேற்றுப் பாடிய அனைத்துப் பாட்டரங்கப் பாடல்களும்!

(அச்சில்)

தீங்கனிச்சாறு! தெவிட்டாத தூய இனிய செந்தமிழ்ப் பெட்டகம்; என்றென்றும் வைத்துப் போற்ற வேண்டிய இலக்கியப் பாச்சுரங்கம்!

தென்மொழி, சென்னை-5.

தென்மொழியின் தனித்தமிழ் வெளியீடுகள்.

பாவலரேறு

பெருஞ்சித்திரனார்

அவர்களின்

புதுமுறை இலக்கியங்கள்

1. எண்சுவை எண்பது (அச்சில்) 2—50
2. பாவியக்கொத்து (அச்சில்) 4—50
3. ஐயை முதல் பகுதி 4—00
4. ஐயை 2-ஆம் பகுதி 5—50
5. ஐயை (இரு பகுதிகளும் இணைந்தது) 9—00
6. கொய்யாக்கனி—(மறுபதிப்பு) (அச்சில்) 6—00
7. கற்பனை ஊற்று—கட்டுரைகள் 1. (அச்சில்) 6—00
8. பள்ளிப் பறவைகள்—1.
(குழந்தைப் பாடல்கள்—முதல் தொகுதி) 4—00
9. மகபுகுவஞ்சி 4—00
10. அறுபருவத் திருக்கூத்து (அச்சில்)
11. கனிச்சாறு (முதல் தொகுதி) 15—00
12. கனிச்சாறு (2—ஆம் தொகுதி) 11—00
13. கனிச்சாறு (3—ஆம் தொகுதி) 17—50
14. நூறுசிரியம்—முதல் தொகுதி
(முதல் பத்துப் பாடல்கள்) 2—50
15. தன்னுணர்வு 0—75
16. இளமை உணர்வுகள் 1—25
17. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் (அச்சில்) 1—50
18. இலக்கிய துறையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கிரிய
ஆக்கப்பணிகள் 0—75
19. வாழ்வியல் முப்பது (உரைக் குறிப்புடன்) 0—75

பிற விளக்கங்களுக்கு :

தென்மொழி, சென்னை-600 005. தமிழகம்.

தனித்தமிழ்த் தாளிகைகள் 'தமிழ்ச்சிட்டு'
'தென்மொழி' படியுங்கள்: